

РІК LXVIII, Ч. 9   ВЕРЕСЕНЬ – 2011 – SEPTEMBER   № 9, VOL. LXVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVIII

ВЕРЕСЕНЬ

Ч. 9

Головний редактор – **Тамара Стадниченко**
Україномовний редактор – **Лідія Слїш**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Христя Швед**,
Марта Тарнавська, **Вірляна Ткач**, **Наталія Даниленко**,
Святослава Гой-Стром
Мовна коректа – **Святослав Левицький**

Адміністратор **Ольга Стасюк**

Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США

Для членів СУА \$30.00

Для інших передплатників \$40.00

Поодиноке число \$3.00

В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXVIII

SEPTEMBER

№ 9

Editor – **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Christine R. Shwed**,
Marta Tarnawsky, **Virlana Tkacz**,
Natalia Danylenko, **Sviatoslava Goy-Strom**

Administrator **Olha Stasiuk**

Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00

Single copy \$3.00

Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Слово новообраної голови СУА	
Маріяни Заяць на конвенційному бенкеті	1
Марія Шкамбара, Почесна членка СУА	4
Лариса Дармохвал. З виступу на XXIX Конвенції СУА	5
Анна Кравчук. Завжди з Україною у серці	7
Любомира Гайовська Бойко. І таке буває	14
Обкладинка/Cover artist	15
Надія Дейчаківська. Залишенець. Чорний Ворон. (Рецензія)	16
Olia Rudyk. Chapter Two	17
Anna Krawczuk. Encore for UNWLA Honorary Member	
Olga Trytyak	18
Oksana Xenos. Safeguarding the UNWLA's Tax-Exempt Status	21
Зюна Мартинець. З діяльності 62-го Відділу СУА	25
Вітаємо нових Вільних членок СУА	26
Надія Банчик. Нам – 40 років	26
Загальні збори 67-го Відділу СУА	27
Vera K. Swade. A Day at the Dali Museum	28
Marusia Kvit-Flynn. An Evening with Lesya	29
Відійшли у Вічність	30
Притча про добре і погане місто	31
Василь Симоненко. Вірш	31
Христя Швед. Дев'ятеро	34
Ihor Magun. Positive Thinking, Meditation, and Health	36
29-та Конвенція. Грамоти/Awards	3, 10-13
Пожертки	9, 23, 32, 33

На обкладинці: Христіна Лушпинська-Соболь. Чарівний Київ.
On the cover: Christine Lushpynsky Sobol. Enchanting Kyiv.

Підписано до друку 16 серпня 2011 р.

Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

За точність викладення фактів відповідає лише автор.

Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.

Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.

При передруці обов'язково подавати джерело – “Наше Життя”.

В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2011 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.

Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to

UNWLA, Inc.

203 Second Avenue, New York, NY 10003

ДЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Слово новообраної голови СУА Маріянни Заяць на конвенційному бенкеті

З великою приємністю і з вдячністю вітаю Вас, шановні і дорогі гості. Стояти перед Вами як перевибрана голова Союзу Українок Америки є для мене великим гонором і честю.

Під час моєї першої каденції після зустрічі з нашим членством і з нашими провідниками, після глибшого розуміння минулого нашої організації, я отримала можливість краще відчувати правдивий дух нашої благородної, шляхетної організації. У цьому році пам'ятаємо 90-ту річницю Союзу Українок України, а 85- ліття СУА вже за нами.

В грудні 1921 року, незважаючи на строгу зиму, на з'їзд галицьких жінок у Львові прибуло 312 делегаток. На з'їзді Мілена Рудницька під голосні оплески закликала жіноцтво брати активну участь у діяльності політичних організацій. Вона пропонує, цитую: «Українське жіноцтво рішає взяти якнайбільше діяльну участь в громадським життю та підпирати дотичні зусилля і змагання нашого національного проводу.» – кінець цитати. Найголовнішим рішенням з'їзду було остаточне організаційне оформлення Союзу українок. Хоча жінок різних суспільних класів багато що розділяло – між ними панувала гідна гармонія. Запорукою успіхів Союзу українок було розуміння потреб своїх членів, приділення неослабної уваги громадській роботі.

Якими ж були ці жінки, що репрезентували нову генерацію на з'їзді у Львові 1921 року? Ось Мілена Рудницька. Вона була чи не найбільш знаною політичною постаттю у міжвоєнній Галичині, і дуже важливим етапом у житті Рудницької була діяльність на 'жіночій ниві.' Вона була однією із головних творців Союзу українок України. Завдяки її діяльності він перетворився з горстки необ'єднаних окремих жіночих гуртків на могутню організацію з політичною силою. Союз українок України був гордістю Рудницької – вона стала на чолі мобілізації жінок у громадській, а особливо, в політичній праці. Мілена Рудницька пише в листі до Софії Русової: «Ви знаєте, Достойна, Дорога Пані, що я маю сміливість казати людям те, що думаю ... якщо цього вимагає моя внутрішня правда.»

Коли чотири роки пізніше у 1925 році цим самим ідейним жінкам було відмовлено голосу на Конференції Міжнародної Ради Жінок у Вашингтоні, США, через закиди щодо повноправності участі української делегації у засіданнях, бо Україна була під чужою окупацією, Українська Жіноча Громада скликала віче усіх жіночих товариств у Нью Йорку і запропоновано було, щоби усі існуючі товариства об'єдналися в Краєву Організацію і спільно були голосом у вільному світі про обставини в Україні і домагалися прав. Присутні радо прийняли цю пропозицію і створили першу Краєву Жіночу Організацію в Америці, яку назвали Союз Українок Америки.

Якими ж були ці жінки, що створили СУА в 1925 році? Наші засновниці з цим самим переконанням цю міцну ниточку ідейності СУУ плели тут, в США.

Ось Олена Лотоцька. Ім'я Олени Лотоцької занесено золотими буквами в історії українського жіночого руху. Все життя вона вірно служила своєму народові в жіночих організаціях, а в Союзі Українок Америки – майже 50 років. Її ім'я стоїть між засновницями нашої організації, які заклали міцний фундамент. Адже О. Лотоцька очолювала організацію 25 років!

Великий наш митрополит Андрей Шептицький часто пригадував, що найкраща молитва Богові – це служба рідному народові в душі християнської любови. Олені Лотоцькій СУА завдячує своїм розвитком. Невтомною працею, поїздками до різних місцевостей, своїми доповідями на зборах вона

зуміла заохотити жіноцтво вступати для спільної праці в ряди СУА. В числі журналу «Наше життя», який був присвячений пам'яті жертв Голодомору в Україні, читаємо одверті болючі листи, спрямовані розбудити урядовців американського уряду, вислані до Білого Дому, до Червоного Хреста. Ці листи підписані головою СУА і головою Комітету наглої допомоги голодуючій Україні. Ці жінки, словами Мілени Рудницької “мали сміливість казати людям те, що думали – якщо вимагала внутрішня правда”!

Вклоняємося основницям СВУ і СУА, які зрозуміли важливість, силу і дух з'єднання українського жіноцтва і об'єднали всі свої зусилля в цьому напрямі.

Союз Українок Америки злучує генерації і хвилі іміграції. Наші жінки знаходять спільну мову, спільну любов до України, шану одна до одної. *Розуміємо, що вклад нашої організації у життя нашого поселення у США є дуже важливим. Але й нам наше суспільство допомогло, бо створило з нас патріоток-громадянок.*

Нашим обов'язком рівнож є зрозуміти, що *життя організації, як і життя кожної людини, підлягає законам зміни й послідовності.* Ми, звичайно, будемо слідувати нашому Статуту, який чітко вказує, що як безполітична організація, ми повинні підтримувати основні права людини. Роллю в цім напрямі підкреслюють слова отця Бориса Гудзяка, ректора Українського католицького університету, котрий у своєму письмовому привіті до учасників ХХІХ Конвенції пише: «Завдання СУА було важливим за часів залізної зависи та залишається дуже актуальним сьогодні, коли сучасна Україна переживає виклики, кризи та неспокій як у політичному, так і суспільному житті.»

Україна знову на історичному роздоріжжі. Зміни, що відбуваються, викликають неспокій. Але, беручи ці обставини до уваги, СУА буде продовжувати втілювати свої програми.

Ми продовжуватимемо надавати допомогу суспільної опіки, де можемо, коли можемо. Було б необачно не продовжити наші програми суспільної опіки, такі як акція «Допомога і догляд для старших», розпочата у річницю нашого 85-річчя. Рівночасно ми закликали і надалі пригадуємо нашому членству про союзнянок похилого віку по наших громадах в США – не забувати про них, подавати їм моральну вчасну допомогу!

Оголошуємо проєкт суспільної опіки, який є в душі великодушної пожертви нашої покійної Почесної членки СУА Марусі Бек, яка залишила спадок на Чорнобильський фонд СУА. Початок цього проєкту вчасно припадає в рік 25-ої річниці катастрофи Чорнобиля. Цей проєкт створює партнерство між СУА та неприбутковою організацією, створеною визнаним відомим лікарем Гарвардського медичного коледжу д-ром Генадієм Фюзайловим, який є пов'язаний з «Shriners Hospital» в Бостоні. Д-р Фюзайлов від 2005 року лікує українських дітей і в Україні, і спроваджує українських дітей на лікування до Бостону.

Ціль проєкту – надання допомоги опіковому відділенню обласної дитячої лікарні № 8 у Львові. А це допомога молоденькам пацієнтам із Львівської області. Вже було закуплено для цього опікового відділення автоклав і допоміжні матеріали, тепер купуємо операційний стіл (бо в лікарні стіл має понад 40 років і не надається до стерилізації) і дерматом – необхідний інструмент для лікування пацієнтів від опіків. Головний лікар цього відділення, д-р Володимир Савчин, надзвичайно вдячний, бо наша допомога і репутація д-ра Фюзайлова дала поштовх міській раді Львова почати довго обіцяний ремонт приміщення цього опікового відділення. Союз українок України, Львівський відділ під провідництвом Олі Пастушенко допомагає нам з цим процесом. СУА радо використовує ці можливості, щоби гідно і прозоро вшанувати світлу пам'ять Марусі Бек надзвичайним і ефективним проєктом.

Майбутність українського народу знаходиться в руках її молоді. Беручи це під увагу, ми досліджуємо можливості проєкту, а саме – створення так званого “endowment fund” при Українському католицькому університеті у Львові – зосереджуватися над гендерними студіями. Наш внесок допоможе формувати майбутніх жінок-керівників для України. Будемо вивчати можливості цього проєкту.

Я представила Вам наші великі завдання – суспільної опіки і освітньої ділянки. Будемо старатися виконати їх якнайкраще.

Під час першої нашої каденції журнал «Наше життя» фінансово підсилене і віддзеркалює правдиве життя нашої організації.

Книжка “Candle in Remembrance” – англійський переклад книги “Свіча Пам’яті” автора д-р Валентини Борисенко і видана в Україні, була опублікована і вислана до 86 відомих бібліотек американських університетів США завдяки щедрості нашої союзниці п. Марти Пеленської.

Наш веб-сайт відновлений, розширений, сучасний.

Адміністрація СУА повністю перейшла на комп’ютеризацію і розповсюдження інформації є досяжні для нашої управи і членок.

Ми обстоювали права людини, свободу слова і вільної преси в Україні листовно й персонально; виступали в Організації Об’єднаних Націй при відзначенні 25-ліття Чорнобиля на 20-тій міжнародній конференції на тему “Як Союз Українок Америки реагував на катастрофу Чорнобиля”.

Ми пережили пожежу в канцелярії СУА і аж в березні цього року вернулися до нормальної праці.

В протоколі Першого Українського Жіночого Конгресу Америки, який відбувся 28-30 травня 1932 року в Нью Йорку, написано: “Перший конгрес українського Жіноцтва в Америці став тим дороговказом, від якого починається новий і широкий шлях організаційного життя та розвитку громадсько-публичної діяльності української жінки. Треба лише пошкодувати, що молодше покоління українок-американок ще не втягнулося до такої праці, бо йому треба буде перебрати спадщину й бути проводом у майбутньому.” А в 1979-му році голова СУА Івана Рожанковська сказала, що легше зібрати \$10.000, ніж зібрати список 10 прізвищ можливих членок СУА.

Історія продовжується – широка кампанія придбання членства була розвинена і надалі продовжується. За минулі три роки 185 нових членок вступили в ряди СУА.

На відкритті найновішої виставки в Українському Музеї в Нью Йорку «Запрошення на весілля» у мене була можливість порозмірковувати над чарівним і барвистим рукавом вишитої весільної блюзи. Можна тільки уявити собі ту любов і гордість, які були вплетені в полотно і барвисту вишивку цього рукава! Таким же є Союз Українок Америки – у наші Відділи вплетені чарівні і віддані жінки, чия праця є різноманітна і барвиста у своїх результатах. Наше вишивання продовжується...

Праця в нашій організації ніколи не кінчається... Пам’ятаючи з вдячністю працю наших попередниць, ми збираємо нові ініціативи і енергію, але стосуємося до змін часів та йдемо вперед!

Відшукаймо того, що нас об’єднує.

Живімо гаслом ХХІХ Конвенції *«Дружбою сплетений вінок навіки нас єднає!»*

ХХІХ Конвенція СУА

27-30 травня 2011 року

ГРАМОТА ВДЯЧНОСТИ надається Членкам Комісії Стипендій СУА **Анні Кравчук, М. Орісі Яцусь, Любі Більовщук та Дарії Новаківській Лисий** за довголітню та безкорисливу працю, присвячену Стипендійній Акції СУА.

ГРАМОТАМИ ПРИЗНАННЯ за активну діяльність в культурній ділянці були нагороджені відділи СУА: Округа Огайо (8-ий, 33-ій); Округа Філядельфія (88-ий, 90-ий, 91-ий); Округа Нью Йорк (64-ий, 83-ій, 113-ий, 125-ий); Округа Нью Джерзі (65-ий, 75-ий, 86-ий); Округа Дітройт (96-ий, 129-ий); Округа Нова Англія – 108-ий; Відділи далекого віддалення (56-ий, Флорида, 78-ий, Вашингтон).

НАГОРОДИ ХХІХ-ої КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

МАРІЯ ШКАМБАРА Почесна членка СУА

Марія Шкамбара – голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, обрана головою в 2002 році на VIII Конгресі СФУЖО, а в 2007 році на IX Конгресі СФУЖО, що проходив вперше в Україні, в Києві переобрана вдруге головою СФУЖО на період з 2007 до 2012 року.

Марія Шкамбара народжена в Україні. Дитиною з батьками імігрувала до Канади. Вчитель, відома громадська діячка, як в українській, так і в канадській громаді. З юних років була в Спілці Української Молоді, згодом член Ліги Українок Канади – займалась проблемами в'язнів советських концтаборів. Була обрана на посади: голова Комітету Українок Канади, голова Конгресу Українців Канади, відділ Торонто, а з 2002 року голова СФУЖО, заступниця президента Світового Конгресу Українців, член Дорадницького Комітету Ради багатокультурності провінції Онтаріо та інші.

В 2003 р. зустрічала в Торонто достойних гостей з України: Віктора Ющенка, як лідера блоку “Наша Украна”, лідера партії БЮТ Юлію Тимошенко, міністрів, депутатів та багатьох поважних осіб. Віддано працювала в напрямку президентських виборів у 2004 р. в Україні. Організовує мітинги в Торонто, Оттаві на підтримку Помаранчевої революції в Україні, була спостерігачем на президентських виборах в 2004 р. в Україні.

На Річних Нарадах СФУЖО в 2003 р. приєднує Союз Українок Канади до СФУЖО. Піднімає питання долі сьгоднішньої жінки –

українки заробітчани та постійно піднімає питання боротьби з насильством над жінками, заборону торгівлі людьми. У 2004 р. під керівництвом Екзекутиви СФУЖО проведено в Міській Ратуші Торонто конференцію під гаслом “Припиніть торгівлю жінками та дітьми”. Надана фінансова підтримка у виданні книжки “Natasha’s” Віктора Маларика. В цьому ж 2004 р. проведено вперше в Італії Європейську конференцію СФУЖО. Три жіночі організації Італії прийнято до СФУЖО: Асоціація Українських жінок -робітниць в Італії, Союз Українок Італії, Добровільна Асоціація Українських Жінок в Італії, а в 2007 році на IX Конгресі СФУЖО в Україні прийнято ще Національну асоціацію українських жінок в Іспанії.

Пані Шкамбара приймала участь у ХХVІІІ Конвенції Союзу Українок Америки. Постійно закликає громадськість світу визнати Голодомор 1932-33 рр. геноцидом проти українського народу, завчасно спланованого советським режимом. СФУЖО через своїх референток домагається цього визнання в ООН. М. Шкамбара організувала збирання фондів для придбання мамографічної машини для України та іншу фінансову допомогу. Призначення студентам стипендій при фонді “Смолюскіп”. Об’єднані в СФУЖО жіночі організації в 2007 р. звітували про допомогу Україні в загальній сумі 6 мільйонів доларів через Світову Раду Суспільної Служби.

Пані Шкамбара працює завжди з почуттям щирого й відданого служіння громаді, як в діаспорі, так і в Україні. Все своє свідоме життя Марія Шкамбара була активною у громадському житті діаспори. Вона отримала численні нагороди й відзначення, серед яких була найвища нагорода СКУ провідних українців діаспори – медаль Святого Володимира Великого. Отримала нагороду від міста Торонто “Жінка Року”, нагороду від губернатора Гнатишина – медаль 125-ліття Канади, від Уряду Канади – медаль Королеви Канади Елізабети II, нагороду від Президента України В. Ющенка – медаль Княгині Ольги, отримала багато подяк за свою невтомну вольонтерську працю для добра української діаспори, громадськості Канади та на добро нашої багатостраждальної держави України.

З ВИСТУПУ НА ХХІХ КОНВЕНЦІЇ СУА

ЛАРИСИ ДАРМОХВАЛ

голови Болехівської міської організації СУУ
Івано-Франківського відділу СУУ

Наближаючись до ювілею Всеукраїнського Союзу українок України, кожна його організація має відповідальність за результати своєї праці. З чим ми прийдемо до цієї знаменної дати, коли 90 років тому у Львові було започатковано Всеукраїнський Союз українок? Про це ми скажемо, коли зберемось цього року для спільного звіту...

Оглядаючись у минуле України, з тривогою дивлюся на все, що відбувається в рідному краю, і з тривогою думаю про події, які змінюють чи не щодня обличчя Української держави... Думаю... і бачу свій народ, що, неначе птах, співає, бо мусить співати, бо пісня є його не тільки необхідністю, але і свідченням: він живе, він протестує... Бачу свій народ, який, як дерево, що втрачає листя, страждає, вмирає... Василь Стефаник писав про часи нищення України Петром І, Катериною ІІ так: “Залишилось забити останній цвях до труни українського народу...” Але прийшов Шевченко із закликом “Кайдани порвіте!” І народ воскрес...

Сьогодні тим цвяхом для України, її труни, стало нищення нашої церкви, мови, школи, історії, моралі, дитини, молоді... Вже минає 25 років, як над нами завис цвях Чорнобиля, гіркий полин ХХ століття, де вмерла Україна...

Але є ті, що будять Україну. Це – Союз українок, Просвіта, історичний клуб “Холодний Яр” у Києві (його президент історик і письменник Роман Коваль), є Василь Шкляр та його книжка “Залишенець”... Кличе до сподвижницької праці перший прозовий твір поетеси шістдесятниці Ліни Костенко “Записки ...”, її бунтівне слово, що збирає тисячі свідомих українців... Є “Зарваницька ініціатива” у Львові з молоддю, студентством, їх патріотичні діла... Є та сильна нитка, що в’яже всіх нас для спільної роботи в ім’я незалежної України...

Бачу народ, як лан, що за вкладену працю сторицею платить і не знає невдячності... Тому Союз українок України вкладає свою працю в той лан, працює для народу і не знає невдячності. А праця та вже триває після

відновлення жіночої організації СУ в 1990 році понад 20 літ.

На Івано-Франківщині діє обласна організація Союзу українок, яка налічує 1623 членкинь, 15 міських та районних організацій СУ, що мають вже свою історію, великі здобутки. Створені музейні кімнати “Історія українського жіночого руху: минуле і сучасність”, де є матеріали про жіночий рух, його організаторів, діяльність тої чи іншої організації.

2010 рік для Союзу українок Івано-Франківщини був особливий. Ми відзначали своє 20-ліття, що урочисто почалось в Івано-Франківську. Потім відбулося свято у Болехові, яке тривало два дні. Першого дня: дискусія, екскурсія “Стежками Наталії Кобринської”; другого дня: панахида на могилі Н. Кобринської, виступи біля могили письменниці-феміністки та пам’ятника їй, відкриття музейної кімнати Болехівської міської організації СУ, святкова академія, приурочена 155-річчю від дня народження першої галицької письменниці. А далше були: Верховина, Косів, Рожнятів, Калущина...

Верховинська районна організація СУ провела мистецьке свято, приурочене Лесі Українці, представила виставку гуцульських митців. Ми пройшли шляхом Лесі Українки, побачили будинок, де гостювала один день поетеса. На гілці дерева, що росте поруч з тим домом, повісили віночок в пам’ять Лесі. У Криворівні, в селі, що називають українськими Атенами, помолились у старовинній церкві, яка побудована ще на початку ХХVIII століття і в якій колись бували на Службі Божій Іван Франко, Михайло Коцюбинський... Поклали вінок до пам’ятника Франку, що в тому селі, відвідали хату-музей, де знімався фільм за твором Михайла Коцюбинського “Тіні забутих предків”, а в с. Краснопіллі побачили музей Гната Хоткевича, його театр...

Прощаючись із Верховиною (колишня назва Жаб’є), ми поклали вінки до пам’ятників Т. Шевченку, урочисто заспівавши “Заповіт”, І. Франку, біля якого прозвучав гімн поета “Не

пора, не пора москалеві, ляхові служити...”.

Гуцульське місто Косів вітало нас в особі голови районної організації СУ Анни Богдан, почесних членкинь СУ та молодих посестер. Оглянувши кімнату-музей СУ та ознайомившись з великою працею організації, ми побували на відкритті пропам'ятної дошки Анни Павлик, що встановлена на родинному домі Павликів, відвідали музей УПА, а також музей, в якому зібрано народні скарби того краю однією людиною...

А бойківський Рожнятів здивував всіх співучістю, бойківськими старовинними піснями, барвистими вишиванками і де перед веде районна організація СУ.

Душею тих свят на Івано-Франківщині були три особи: заступник Голови СУ України Ростислава Федак, голова відділу СУ Івано-Франківська Уляна Шведюк і відповідальний секретар того ж відділу невтомна Леся Савицька.

Коротко про роботу СУ у Болехові, де жила, творила організаторка жіночого руху Наталія Кобринська і де Вона похована. Тут, у тихій закутині, як колись писала про Болехів Ольга Дучимінська, є пам'ятник Кобринській, на місці власного будинку письменниці стоїть пам'ятний знак, є пропам'ятна таблиця з її барельєфом. У місті щороку відбувається свято письменниці, а до її ювілеїв (через кожних п'ять років) випускається альбом “Наталія Кобринська і Болехів”.

У цьому, 2011, році, ми провели в Народному домі Болехова літературно-мистецькі вечори: “Гіацинтове сонце” (за одноіменною книжкою, де є поезія Ліни Костенко, кольорова візія Івана Марчука, музичні твори Ольги Богомолець до віршів Л. Костенко), “Зруйнований край” (до 140-річчя від дня народження Лесі Українки), “Спів Його зболеного серця” (до 140-річчя від дня народження Василя Стефаника).

На святі Лесі Українки вперше прозвучало ім'я Максима Славинського, який увійшов у

життя юної Лесі як перше юнацьке захоплення. Він розбудив весняну пісню в її серці. А вона увіковічила його у слові.... Далеко від рідної України за два роки до смерті у Кутаїсі Леся Українка напише “Лісову пісню”, в якій проспівас свою першу весну кохання...

Літературний вечір про В. Стефаника був побудований на заборонених за радянських часів творах письменника.

Працюємо з молоддю. У квітні цього року для учнів міської школи № 2 було проведено бесіду про пластовий курінь загін “Червона Калина”, про Героя України Степана Бандеру, продемонстровано фільм “Бубнище. Ватра на честь Загону “Червона Калина” (робота над фільмом Миколи Дармохвала), проведено екскурсію на Личаківському цвинтарі у Львові...

Ми співпрацюємо, підтримуємо зв'язки з музеєм Івана Франка у Львові, з історичним клубом “Холодний Яр”.

Для музею Наталії Кобринської у Болехові міська організація СУ подарувала копії трьох збірників “Нашої долі”, виданих Н. Кобринською у Стрию та Львові, перший жіночий альманах “Перший вінок” (оригінал), копії творів Кобринської, що вперше друкувались у львівських журналах та у Харкові...

Закінчуючи свій виступ, дозволю собі передати від п. Ростислави Федак, заступника Голови СУ України, голови конкурсної комісії “Мій рідний край” для шановної п. Голови СУ Америки Маріянни Заяць збірник робіт переможців у міжнародному конкурсі, а також щире подяку за стипендії для українського студентства референтці стипендій СУ Америки п. Марії Полянській. Звіт про роботу обласної організації СУ Івано-Франківська передає її голова п. Уляна Шведюк і дякує за фінансову підтримку від референтури суспільної опіки (Чикаго). СУ Болехова дарує диск з фільмом “Дивосвіт Кобринської”, а в ньому – нашу працю і шану до української Аріадни.

ЗАВЖДИ З УКРАЇНОЮ У СЕРЦІ

*Конвенція СУА 1999 р., Чикаго.
Дочка Марта Федорів, Почесна членка СУА Ольга
Тритяк та син Юрій Тритяк.*

Життєвий шлях Почесної членки Союзу Українок Америки Ольги Вислоцької-Тритяк почався 20 січня 1923 року в Мукачеві, на Закарпатті, яке в той час входило до складу Чехо-Словацької республіки. Воєнні буревії 20-го століття спричинили мандрівку сім'ї Вислоцьких, яка опинилася на Закарпатті після перемоги більшовиків. Ольга росла у родині українських патріотів: мати Надія Олексіїв походила з Винниці, а батько Іван Вислоцький (родом з Лемківщини) брав участь у Визвольних Змаганнях 1918-1920 років.

У 1936 році сім'я Вислоцьких переїхала до Самбора. Після закінчення учительської семінарії у 1942 році Ольга вийшла заміж за

Володимира Тритяка. У вирі Другої світової війни вони були змушені емігрувати-втікати на Захід з малим сином Юрієм. Після війни опинилися в переселених таборах у Німеччині, де й народилася дочка Марта. У 1948 році доля закинула молоду родину Тритяків до Парагваю, а в 1952 році прибули на постійний побут до штату Нью Джерзі, у США. Ідучи слідами своєї матері, Ольга, крім професійної праці у фірмі Белл Телефон, присвячувала багато часу своїм дітям, щоби передати їм не тільки свідомість свого українського походження, а також його гідність.

Саме у Трентоні, Н. Дж., Ольга познайомилася із союзницями та вступила до 11-го Відділу СУА у 1961 році, де займала різні пости, включно з головуванням у 1977 р. Тут почалася її 50-тилітня діяльність у найбільш численній самостійній українській жіночій організації в Америці, яка не тільки об'єднує жінок українського походження у США, а також, сама приналежність до СУА та праця в її рядах надає їм усвідомлення громадської ваги. В ідеології СУА Ольга знайшла підтримку своїх переконань, бо доля України завжди турбувала та лежала їй на серці. У 1975 році вона організувала молодечий 19-ий Відділ СУА та заохотила членок до співпраці в організуванні виставки і показу писання українських писанок у Стейтовім музею Нью Джерзі, у Трентоні. Метою цього заходу було ознайомлення свого довкілля з українським старовинним народним мистецтвом, з Україною, яка в той час була під советським ярмом. Одержує велике признание та листа-подяку від керівництва музею Карен Гаско-Каммінс.

Згодом місце роботи, де Ольга працювала, було перенесено до Кренфорду, Н. Дж, то ж і місце її проживання змінилося. Тут Ольга переходить до 86-го Відділу, активізується в Окружній Управі СУА Нью Джерзі, обирається її головою в 1985 році. Очолює комітет для збірки експонатів від українських передвоєнних імігрантів, для покращання репрезентації українців у Музею Іміграції на Елліс Айленд, Н. Й. В тому ж музею, на стіні під назвою "Скарби з дому" знаходиться таблиця із списком добродіїв, що

подарували експонати для Музею, які привезли зі собою імігранти з України до Америки перед Другою світовою війною. Там написано: Ukrainian National Women's League of America, Inc., Regional Council in New Jersey – Союз Українок Америки, Округна Управа СУА в Нью Джерзі, а під тим вичислено імена фундаторів.

Цей надзвичайний проєкт на іміграційній арені, де пройшли мільйони новоприбулих до США, увінчався великим успіхом, а тепер є туристичним центром.

У 1986 році Ольга бере участь від імені Округу Нью Джерзі у Стейтовій конвенції (все-американської) Федерації Жіночих Клубів, де 15 травня 1986р. вносить резолюцію у справі Чорнобильської нуклеарної трагедії. Резолюція прийнята та розіслана не тільки до Президента США, а також до інших відповідних урядових чинників (США). Це чи не перша резолюція в Америці про Чорнобильську катастрофу в Україні.

В 1988 році разом із іншими представниками СУА бере участь у відзначенні 100-річчя Інтернаціональної Ради Жінок у Вашингтоні. Одержує листа-подяку від тодішньої голови Меррінелле Р. Салліван.

На конвенції СУА в 1987 році обрана на пост виховної референтки Головної Управи СУА, на якому служить до 1993 року. В тому часі розгортає працю світличок СУА та засновує цілоденну захоронку для дітей дошкільного віку при церкві Св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. Це єдине в Америці передшкілля, проваджене методологією Монтесорі українською мовою, відзначило 20-річний ювілей свого існування цього року.

У 1990 році організує Бібліотеку виховної референтури СУА. Продовжує працю в 1992 році та при допомозі СКВОР-и організує “Виставку дитячої літератури діаспори” у Львові та Києві.

У 1993 році приймає номінацію першої заступниці голови СУА. На цьому посту служить дві каденції – до 1999 року. В той час виникла проблема – брак архівара СУА. Вже тоді СУА робить перші кроки в тому напрямі, зібрано інформації про архівне приміщення у Міннесота Університеті в Міннеаполісі.

У 1994 році, який був проголошений Організацією Об'єднаних Націй “Роком родини”, Оля Тритяк провела дуже успішний конкурс для дітей та молоді української діаспори та

України: “Рік родини 1994”, а в 1998 році проведено такий же конкурс на тему “Природа і ми”, які СУА публікує під цими ж назвами, включаючи імена усіх учасників та творів, що отримали нагороди.

Як перша заступниця голови бере участь в делегації СУА на засіданнях СФУЖО та Конгресах СКУ в Торонто, Онтаріо, Канада. У липні 1994 року репрезентує СУА як спостерігач на Конгресі Союзу Українок України в Івано-Франківську, Україна. В листопаді того ж року на запрошення Президента Клінтона, разом із головою СУА була учасницею церемоній та прийомів у Білому Домі під час історичного першого офіційного візиту президента України Леоніда Кучми до Вашингтону.

За її довголітню та безкорисливу працю в СУА одержує найвище звання “Почесна членка СУА” на конвенції (в 1999) у Чикаго. Тут слід підкреслити, що на бенкеті присутніми були її діти та внуки, які безмежно гордилися своєю матір'ю та бабунею! А вона ними!

Про її працю з рамени СУА пишуть похвально в українській пресі в Україні.

Але праця Ольги в СУА продовжується! Вона приймає на себе велику відповідальність референтки архівів СУА, творить комісію, оформляє каталог, постійно працює над архівними матеріалами СУА за час його існування, велику частину з яких висилає до Центру Досліджень Історії Іміграції при Університеті Міннесоти у Міннеаполісі, Міннесота. Координує висилкою архівних матеріалів відділів, округних управ та референтур СУА аж до 2011 року, де на конвенції СУА передає архівну референтуру своїй наступниці.

У 2011 році Олі сповнилося 88 років, як також 50 років безперервної трудолюбивої приналежності до Союзу Українок Америки. На ХХІХ-ій Конвенції СУА Ольга відійшла від Головної Управи СУА, в якій з переконанням віддано та безкорисливо працювала від 1985 року (26 років) для добра Союзу Українок Америки, української молоді та народу!

Неможливо описати вклад праці, часу та енергії в усіх проєктах та референтурах, які очолювала Ольга, але можна ствердити, що всі увінчалися великими успіхами тут, у США та в Україні.

Ольга Тритяк є довголітнім членом Українського Музею в Нью Йорку, Українського Музею –Архіву в Клівленді, Огайо та належить

до Української Католицької парафії Св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж. Від 1994 року проживає в Матаван, Н. Дж.

Крім праці в СУА Ольга упорядкувала та видала в Україні два томи “Споминів розвідника з часів Першої світової війни,” авторства її батька Івана Вислоцького, хорунжого Корпусу Київських Січових Стрільців (1918-1919) та чотаря Української Галицької Армії (1919-1920). З України одержала дуже багато листів-подяк від істориків, письменників і учителів за видання

книжок, які висвітлили події 1918-1920 років, що до того часу були їм невідомі.

У нашій розмові виявилось, що Оля уже почала працю над новим проєктом.

Від Союзу Українок Америки та від себе особисто складаю Ользі Тритяк велике признання та щире спасибі! Бажаємо їй дальших успіхів та наснаги в майбутніх намірах! Бажаємо Олі многих та благих літ!

*Анна Кравчук,
Почесна голова СУА.
(Голова СУА 1993-1999)*

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

500 дол. 86-ий Відділ СУА, Округа Нью Джерсі.

475 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Євгена Фаріона**, чоловіка Оксани Фаріон голови Контрольної Комісії СУА. По 100 дол. Ірина Куровицька, Марійка Томоруг, Оксана Фаріон; по 50 дол. Марійка Дупляк, \$50 Наталка Даниленко, \$50 Оля Тритяк; \$25 Марта Данилюк.

260 дол. замість квітів на могилу **св. п. Оксани Бак-Бойчук**, сестри союзниці Марії Раковської у Філядельфії склали: по 50 дол. Тарас і Ляріса Галушки, Зореслава Мисько, Марта Пеленська, Констанца Ріккі; по 30 дол. Микола і Марія Касіяни, Любомир і Надія Лучанки.

120 дол. у світлу пам'ять **бл. п. Іванни Горчинської**, довголітньої заслуженої членки 22-го Відділу СУА в Чикаго склали: по 20 дол. 22-ий Відділ СУА, Олена Харкевич, Ольга Люшняк, Оксана МельникЮ Любомира Шеремета; по 10 дол. Осипа Бабій, Мирослава Баторфальви. Родині складаємо щирі співчуття.

At the 2011 Seniors Conference held at Soyuzivka, it was decided to contribute \$100 to the UNWLA publication “Our Life.” Many of the attendees are members of the UNWLA and are happy to contribute. We congratulate the editors of the magazine for their dedication. The magazine is informative . . . and is appreciated by all members.

80 дол. замість квітів на свіжу могилу довголітньої голови 89-го Відділу СУА в Кергонксоні, Н. Й. **бл. п. п. Барановської** зложили: 20 дол. Михайлина Баран; по 10 дол. Льоля Савеська, Ольга Равлюк, Марія Мороз, Сильвія Кузів, Розалія Головка; по 5 дол. Анна Слободян, Зоя Турчин.

75 дол. Родина Бігун.

60 дол. Анастазія Забродська.

50 дол. Замість квітів як нев'янучий вінок в пам'ять нашої дорогої довголітньої членки **бл. п. Тасі Турянської**. Дітям і внукам висловлюємо наші щирі співчуття. Членки 86-го Відділу СУА.

50 дол. в пам'ять **бл. п. Олени Сиротюк**, дорогої мами нашої членки Орисі Охримович. Родині складаємо наші щирі співчуття. Членки 86-го Відділу СУА в Ньюарку.

50 дол. в пам'ять нашої найдорожчої і улюбленої Мами, Бабці і Прабабці **св. п. Олени (Галини) з Годованських Сиротюк**. З глибокою пошаною і любов'ю, в глибокому смутку Орися Сиротюк Охримович з родиною.

50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. о. диякона Юрія Малаховського**. Родині висловлюємо наші щирі співчуття. По 25 дол. д-р Зеновий і Оксана Стельмах, Оксана Огар.

50 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Богдана Демчишина**, мужа нашої членки Мирослави. Родині висловлюємо щире співчуття. Управа і членки 78-го Відділу СУА, Вашингтон.

50 дол. Ірина Остапюк.

25 дол. З нагоди уродин моєї дорогої приятельки д-р Іванни Ратич, Почесної членки СУА. Марія Дорожинська.

25 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Івана Микитина**, мужа нашої довголітньої членки Оксани Микитин. Родині висловлюємо найщиріші співчуття. 19-ий Відділ СУА в Трентоні, Нью Джерсі.

20 дол. Lubomyra Yoldas.

15 дол. Олена Сасюк.

По 10 дол. Татіяна Паславська, Ірена Юрчук.

Щедрим жертводавцям щиро дякуємо!

UNWLA Regional Councils Awarded Certificates of Recognition XXIX UNWLA National Convention

Detroit Regional Council

75th Diamond Jubilee

Hosting the Open World Delegation from Ukraine

Outstanding Support of the Scholarship & Student Sponsorship Program

Ohio Regional Council

Commemoration of the UNWLA's 85th Anniversary

Support of the Lesia Ukrainka Monument Restoration Project in Cleveland, Ohio

New Jersey Regional Council

Hosting the XXIX UNWLA National Convention

Chicago Regional Council and New England Regional Council

Outstanding Support of the Social Welfare Project "Assistance to the Elderly."

UNWLA Branches Awarded Certificates of Recognition, by Category

*Congratulations and thank you
for contributing to the continued success of our organization!*

UNWLA BRANCHES-AT-LARGE

Branch 3 (Arizona) *Support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations.*

Branch 27 (Pittsburg, Pennsylvania) *Outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations.*

Branch 38 (Colorado) *30th anniversary (2008), support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations.*

Branch 56 (Northport, Florida) *20th anniversary (2011), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely submission of annual reports.*

Branch 78 (Washington, D.C.) *45th anniversary (2008), operating a quality preschool program, support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 107 (San Jose, California) *40th anniversary (2010), support of Scholarship Program, new member recruitment, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 111 (Los Angeles, California) *20th anniversary (2011), timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 118 (Houston, Texas) *Support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 124 (St. Petersburg, Florida) *10th anniversary (2010), new member recruitment and renewal of the branch, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

DETROIT REGIONAL COUNCIL

Branch 26. *Branch renewal and merging with Branch 63, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 45. *30th anniversary (2009), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 50. *40th anniversary (2010), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.*

Branch 53. *35th anniversary (2008), support of Scholarship Program, timely submission of annual reports.*

Branch 76. *45th anniversary (2008), maintaining a quality preschool program, support of the Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely*

submission of annual reports.

Branch 81. 45th anniversary (2009), recruitment of new members, timely submission of annual reports.

Branch 96. 40th anniversary (2008), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 115. 10th anniversary (2010), support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 129. Outstanding cultural programs and/or events, timely submission of annual reports.

Branch 132. Recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

PHILADELPHIA REGIONAL COUNCIL

Branch 10. Support of Scholarship Program, new member recruitment and renewal of the branch, timely submission of annual reports.

Branch 13. Support of Scholarship Program and timely fulfillment of financial obligations.

Branch 43. Timely fulfillment of financial obligations and timely submission of annual reports.

Branch 54. 50th anniversary jubilee (2008), support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 67. 30th anniversary (2009), support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 88. 20th anniversary (2008), outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 90. 45th anniversary (2010), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 91. Support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

NEW YORK REGIONAL COUNCIL

Branch 1. 85th anniversary jubilee (2010), support of Scholarship Program, and timely submission of annual reports.

Branch 83. 45th anniversary (2009), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations and timely submission of annual reports.

Branch 113. 25th anniversary (2010), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, and timely fulfillment of financial obligations.

Branch 119. Timely fulfillment of financial obligations and timely submission of annual reports.

Branch 125. 10th anniversary (2009), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, and timely submission of annual reports.

NEW YORK NORTH REGIONAL COUNCIL

Branch 49. 75th anniversary jubilee (2008), support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 97. 40th anniversary (2008), support of Scholarship Program, recruitment of new members, support of the Social Welfare Project "Assistance to the Elderly," timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

OHIO REGIONAL COUNCIL

Branch 8. Restoration Project of the Lesia Ukrainka Monument in Cleveland, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 12. Support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 33. Support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 130. The operation of a quality preschool program and timely fulfillment of financial obligations.

NEW JERSEY REGIONAL COUNCIL

Branch 65. 55th anniversary jubilee (2010), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 75. 35th anniversary (2008), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, recruitment of new members,

timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 86. 45th anniversary (2009), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 98. 20th anniversary (2008), support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely submission of annual reports.

Branch 131. Recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations and timely submission of annual reports.

CHICAGO REGIONAL COUNCIL

Branch 22. 60th anniversary jubilee (2009), support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 29. 50th anniversary jubilee (2010), timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 36. Support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 85. 20th anniversary (2009), the operation of a quality preschool program, support of Scholarship Program, recruited the highest number of new members in 2009, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 101. 40th anniversary (2008), support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

NEW ENGLAND REGIONAL COUNCIL

Branch 73. Support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 106. 40th anniversary (2010), support of Scholarship Program, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 108. 40th anniversary (2010), support of Scholarship Program, outstanding cultural programs and/or events, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

CENTRAL NEW YORK REGIONAL COUNCIL

Branch 34. 80th anniversary jubilee (2010), support of Scholarship Program, recruitment of new members, timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 95. Support of the Social Welfare Project "Assistance to the Elderly," timely fulfillment of financial obligations, and timely submission of annual reports.

Branch 99. 40th anniversary (2008), operation of a quality preschool program, and support of the Scholarship Program.

Recipients of the UNWLA Honorary Membership Awards

Maria Szkambara, President of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations

Christine Chomyn-Izak, former President of the Philadelphia Regional Council

Roma Dyhdalo, President of Branch 76 and past President of the Detroit Regional Council

Irena Hladkyj, past President of Branch 108 and the New England Regional Council

Roma Shuhan, UNWLA Financial Secretary and past President of Branch 104

Maria Polanskyj, Chairwoman of the UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Program

---

Individual Certificates of Recognition were awarded to **Irena Rakush**, President of Branch 17 (Miami, Florida), in recognition of over 60 years of dedicated service to the organization and to **Olha Demianczuk**, President of Branch 33 (Parma, Ohio), in recognition of 60 years of dedicated service as President and founding member of the branch.

Certificates of Appreciation were presented to UNWLA Scholarship/Student Sponsorship Committee members **Anna Krawczuk**, UNWLA Honorary President, **M. Orysia Jacus**, **Luba Bilowchtchuk**, and **Dr. Daria Nowakiwska Lissy**.

– Anna Macielinski, VP Membership & Organizational Affairs

50-YEAR GOLD PIN RECIPIENTS AT 29TH UNWLA CONVENTION

New York Regional Council

Branch 1

Anna Bilewych
Aleksandra Bobiak
Maria Fedirko
Aleksandra Macyk
Myra Mandzuk
Ivanna Maczaj
Stefania Semuschak
Marianna Zadoyanna

Branch 64

Daria Kostiw

Detroit Regional Council

Branch 26

Vera Hnatiuk
Olha Hyszczak

Branch 45

Orysia Lonchyna
Dr. Maria Baltarowich
Irene Dzul
Stefa Korol
Natalia Hewko

New Jersey Regional Council

Branch 28

Maria Chraplywa
Iwanna Hamulia
Natalia Krawchuk
Parania Lacko
Maria Semanyshyn

Branch 70

Maria Bakalec
Maria Borbych
Irena Capar
Yadwina Diachenko
Lidia Ihnat
Stefania Kwasovska
Maria Martyniuk

Lesia Moczula
Olha Moczula
Luba Saj Cholhan

Branch 86

Olga Trytyak

Chicago Regional Council

Branch 29

Ruta Halibey
Lubomyra Kolomayets
Alexandra Kolomayets
Vera Markewych
Bohdana Popel
Vera Troschuk
Maria Hrynewych
Alexandra Sawyn

Branch 36

Olena Melinyshyn
Stephanie Ovcharchyn

Ohio Regional Council

Branch 33

Iryna Dubas
Olha Ilczynszyn
Maria Paschyn
Lubomyra Mychkovska

Central New York Regional Council

Branch 34

Karolyna Bezduch
Natalie Stemsky

Branch 99

Theodosia Matkiwska-Kushnir

Northern New York Regional Council

Branch 47

Irene Haftkowycz
Luba Delkewych

Branch 49

Anna Makuch

Philadelphia Regional Council

Branch 54 (Wilmington, Del)

Anna Zaryckyj
Catherine Husak
Maria Korzeniowsky
Ivanna Dycio

Branch 91 (Philadelphia)

Bohdanna Mychajliw
Olha Cehelsky
Maria Korczewyj
Nadia Cehelsky

New England Regional Council

Branch 73

Nadia Falko
Maria Cap
Tekla Iwaszkiw
Julia Buryj
Maria Slevinsky

Branch 108

Irena Hladkyj

Members at Large

Laryssa Muzyczka

Branches at Large

Branch 56 (North Port, Florida)

Maria Hrab
Lidia Kozak
Tania Silecky
Zina Ferenc

Maria Chornij
Stefania Szandra
Tamara Weremienko

Branch 78 Olha Kurylas

*The XXIX UNWLA Convention Committee would like to offer special and heartfelt gratitude to Member at Large of the UNWLA Executive Committee and Convention Liaison **Vera Kushnir** for her unflinching support and energy, and especially for her invaluable advice during the process of planning, coordinating, and executing the UNWLA triennial convention. Thank you!*

XXIX Convention Committee Chair and
President of New Jersey Regional Council, Olha Lukiw

І такє буває...

Поробила все, що було потрібно, та сіла трішки відпочити, бо сила вже не та, що була колись. В телевізорі під час дня нічого путнього нема та й ввечері не краще, хіба інколи щось знайдеться, крім поганих війн, потопів та жахливих гураганів. Сиджу і думаю. Ну і що? Добре, що на очі вже краще бачу після усунення катарактів (ще одна ознака «молодості»), перечитала майже все, що колись вже було прочитане, але вилетіло з голови. Почала переглядати родинні знімки, щоб спробувати довести їх до якогось ладу. Двигаю велику пачку «родинного майна» вартісного антику. Ось знімки моїх бабуні та дідуня, як були ще дуже молодими. Переглядаю, сортую, усміхаюсь, щось до себе говорю, ну і час до часу капне сльоза за дорогим і минулим. Раптом витягаю фото моєї мами в борщівськiм строю. Що то за краса оті сорочки! Та й взагалі мама була вродливою. І тут, як свічка, засвітилася гадка: та ж у травні – XXIX Конвенція СУА! Тут, у нас, у Нью Джерзі. Конвенційний комітет, до якого ввійшли і членки нашого 86-го Відділу, працює понад сили, щоб все гарно відбулося.

Ось і думаю, що б мені таке гарне вдягнути на бенкет. Зрозуміло, що не зрівняюся з вишиванками Борщівщини, але, на диво, шити і вишивати не забула і, замість нудьги, довгі зимові вечори будуть вщерть заповнені.

На другий день спішу до skleпу і напричуд знайшла матерію, щось на вигляд нашого лляного полотна, та бордові і чорні нитки. Скроїла матерію та, сліпаючи «новими очима», через пару місяців вийшло щось гарне та оригінальне. Зліпила докупи і сама не йняла віри, що втяла таку штуку. Продемонструвала своєму «критикові та знавцеві» жіночої гарде-

роби і він признав, що «вдалося і бабуня ще не зле виглядає». Я подякувала за признання та комплімент, в який не дуже повірила, та вдоволена повісила свій виріб у шафу.

Нарешті прийшов очікуваний день – конвенційний бенкет. Богу дякувати – всі здорові, бо в нашому віці це – дар Божий, то ж не знаєш, що принесе тобі наступний день. Добре, що врешті випогодилось, а то вже тижнями ляляли дощі.

Вже з самого ранку денервуюся, – цікаво, як там все проходило, бо, на жаль, не могла бути на інших подіях конвенції. Але будемо на бенкеті, а це ж завершення всього. Вбираємось, бо ще перед бенкетом т. зв. коктейль, на якому можна стрінути знайомих з дальших сторін. Біжу до горішньої кімнати, відкриваю шафу і... остовпіла. Суконка мокра і з страшними чорними смугами. Ми не знали, бо ніколи такого не було, що в даху через безперестанний дощ зробилася тріщина і вода із смоляним брудом капала просто на мою борщівську красуню.

Я не плакала, хоч мені було невимовно жаль – то ж скільки сліпання пішло надарма! Та хвилюк подумавши, вже твердила собі: «так мало бути і все!» А до того ж, може цей одяг був занадто вибагливий для...? Глибоко вдихнувши повітря, схопила, що мала під рукою і поїхали.

А як там було, то певно всі добре знають, та й ще буде подано в пресі для загального відома. Головне, що союзанки своєю невпинною та жертвенною працею постійно доказують свою любов і пошану до хоч так далекої, та назавжди дорогої і незабутньої батьківщини України та її дальших терпінь.

Любомира Гайовська Бойко.

Від редакції. Кожного місяця редакція отримує електронною поштою 20–30 фотографій, автори яких бажають помістити їх в нашому журналі разом зі своїми статтями. Як правило, кожна фотографія в електронній пошті має цифрову назву, наприклад img008. Отримуючи фотографію з таким підписом, ми не можемо відгадати, до якої статті відноситься та чи інша фотографія. Тому дуже просимо авторів, які надсилають статті до журналу “Наше життя”, кожну фотографію підписувати (подавати ім’я автора статті, чи назву відділу СУА), щоб було видно, до якої статті відноситься дана фотографія. Підписи мусять бути англійськими буквами, бо не кожен комп’ютер вживає кирилицю (український шрифт).

Наша обкладинка

Христина Лушпинська-Соболь володіє виїмковим даром малювання і рисування. Про це чула від своїх вчителів і знайомих ще малою дитиною.

Як підросла, любов до мистецтва попросила Христину до Нью Йорку, де закінчила мистецькі студії в Pratt Institute, School of Art and Design. Там вона розвинула свій талант у зображенні людської форми і малюванні портретів. Продовжувала свої студії в Chicago Art Institute.

Ранні праці мисткині віддзеркалювали зацікавлення старими майстрами; користувалась насиченими, темними фарбами. З часом її картини ставали щораз яснішими і “легшими”.

Приблизно 15 років тому Христина почала малювати ангелів та ікони значно відмінним стилем від наших традиційних ікон. Кольори в цих нових зображеннях є легкі, ясні, майже пастельні. Настрій цих праць також змінився. В них відчувається ніжність, лагідність, спокій душі і більша доступність, ніж в традиційних іконах. Тут є брак суворості.

Хоча тепер мисткиня займається переважно зображенням ангелів та ікон своїм унікальним стилем, але також приймає замовлення на портрети. Має велику групу студентів, котрі з захопленням вчать в неї образотворчої техніки.

Our Cover Artist

As a young child, Christine Lushpynsky Sobol was told by teachers and friends that she had an extraordinary talent for drawing and painting. This love of expressing her thoughts and ideas on canvas eventually brought her to New York, where she graduated from the Pratt Institute School of Art and Design with a Bachelor of Fine Arts. As her talent flourished, she continued her education at the Chicago Art Institute.

Early in her career as a professional artist, Christine's portraits, landscapes, and still life paintings were dark and earthy—the tones influenced by her love of the Old Masters, like Rembrandt. Gradually, as she developed her own unique style, her color palette for commissioned portraits became lighter and brighter. The change was, in part, prompted by commissioned work. Christine was first commissioned to paint angels and icons about 15 years ago; the demand for such works grew exponentially and the work lifted her spirits, thereby lightening her color palette. Such paintings also gave her new-found inspiration, creativity, and satisfaction.

The artist's icons are distinctive: She creates images, such as the Madonna and Child, that are more loving, gentle, and approachable than traditional icon images. Although she focuses mostly on painting angels and icons, clients often commission her to paint one-of-a-kind portraits, and students flock to her studio outside Chicago for art lessons.

Attention Artists

Artists interested in having their work featured on the cover of future issues of *Our Life* are invited to forward samples of their work for consideration. Please send hard copy photographs of artwork to cover art coordinator Ulana Zynych at 87 Pleasant Drive, Bethany, CT 06524. All submissions should include title of artwork, a brief artist bio, and a telephone number.

Once artwork has been selected for publication, please send a high resolution (no less than 300 dpi) version of the selected work to Ms. Zynych on disc or as a color print (no larger than 8½ by 11) for scanning. Also submit (in Ukrainian and English) a brief autobiography, which includes pertinent information about artist's life, education, style and medium, exhibits, and awards. Include title of artwork selected (in English and Ukrainian).

Please provide a telephone number with your submission(s) or queries.

Залишенець. Чорний Ворон

Про книжку, що набрала великого розголосу в Україні.

Мова йде про історичний роман «Залишенець – Чорний Ворон» авторства Василя Шкляра. Василь Шкляр широко відомий письменник, що написав понад 10 художніх творів, знаний в Україні як “батько бестселлера.”

За цей роман йому було призначено найвищу нагороду – Шевченківську Премію за 2010 рік в категорії художньої літератури. Коли появилася книжка, депутат Верховної Ради Володимир Яворівський виголосив про неї промову у Верховній Раді, яка транслювалася по всій країні. Книгу перевидано кілька разів великим тиражем.

«Чорний Ворон» – це складний за побудовою твір, написаний на глибокій документальній основі – в текст включено чимало оригінальних документів. Словами автора “хотів максимально наблизитися до правди”.

Дія відбувається в околицях Черкащини, точніше, в Холодному Яру. Холодний Яр – це місцевість недалеко від Чигирини. Це густі ліси, яри, горби, які здавна служили для доколишніх мешканців місцем охорони перед татарами і поляками. Тут збиралися гайдамаки під час повстання 1730-го року.

Роман відтворює одну з найдраматичніших і найбільш замовчуваних сторінок української історії – боротьбу повстанців-холодноярців проти більшовицької окупаційної влади у 1919-24 роках ХХ століття, які залишилися в лісах після того, як військово керівництво УНР оголосило про припинення бойових дій і виїхало на еміграцію. Число бійців цих загонів не було стале, але були часи, що кількість повстанців в загонах зростало до 15 тисяч.

Крім детальних описів операцій, які організували партизани проти окупантів – московських зайдів, теж описаний побут повстанців, зворушливе вірне кохання, чари сліпої ворожки, що зцілює ранених, постать жінки – повстанки, наставлення доколишнього населення, тощо. Головний герой твору, один з отаманів

– Чорний Ворон. Він “залишенець”. Автор запозичив це слово від одного з безпосередніх учасників тієї боротьби – підхорунжого Чорноліського Полку Михайла Дорошенка. Більше це слово не зустрічається. Хлопці zostали в лісах, де вже все було програно, вже не було надії на поворот вояків армії УНР, вони вели війну заради ідеї. Герой роману зберіг свою душу (хоч була нагода рятувати себе, злучитися з коханою), не пішов на спокуси нової влади, не повірив у солодкі обіцянки. Він залишився вірним головному принципу життя: «Воля Україні або смерть» (такий був напис на прапорах повстанців). Він нікого не зрадив (а були зрадники), натомість зрадили його. Він лишився на кінці сам один. Залишенець, але непереможний, нескорений. У цьому сила роману.

Після проголошення про надання Василю Шкляру Шевченківської Премії, Шкляр написав до президента Януковича такого листа:

«Шановний Пане Президенте!

Засвідчую Вам свою повагу і прошу Вас врахувати в Указі з нагоди нагородження лауреатів Шевченківської Премії моє прохання про перенесення нагородження мене Шевченківською Премією на той час, коли при владі в Україні не буде українофоба Дмитра Табачника.

Моя позиція, пане Президенте, ніяк не стосується Вас особисто, але поки при владі є Дмитро Табачник, я не зможу прийняти премію.

З повагою, Василь Шкляр.»

Додам, що в цей час Товариство Українських Меценатів вручило письменникові “Народну Шевченківську Премію” в сумі 255 тисяч гривень. Парада відбулася в Холодному Яру, біля пам’ятника на місці останнього бою отамана Василя Чучупака, зі словами: «За повернення українській нації історичної пам’яті». Шкляр має намір витратити ці гроші на екранізацію цього роману.

– Надія Дейчаківська

Chapter Two

by *Olia Rudyk*

Because the review night of our first book assignment was such a success,* the members of UNWLA Branch 30 decided to do another one before the summer break from activities. During a lovely evening in June, we gathered at the home of Marta Burachok Wacyk. This time we picked a quick read—*When Luba Leaves Home* by Irene Zabytko—a compilation of short stories about the life of a Ukrainian teenager growing up in Chicago during the late 1960s. Born in a DP (Displaced Persons) camp in Germany and emigrating to the United States, the narrator reveals her thoughts about home and community life, a life so familiar to many of us.

One of the things I found interesting about our book discussion was that it revealed how little those of us that had gathered that night knew about one another. We try hard to keep to a regular monthly meeting and schedule various fund raisers, and plan Christmas and Easter bazaars. The usual focus of our meetings is to plan activities—some that involve raising money for UNWLA humanitarian programs and some that involve exposing non-Ukrainians to Ukrainian culture. Beyond that we go on with our lives: careers, family responsibilities, and daily chores. Very few of us knew each other before joining Branch 30. This book prompted a change. Our discussion leader, Martha Iwanczyszyn-Pushka (a librarian with the Mount

Kisco library), tried to keep us on track and focused on the book, but this was a hopeless battle. The chapters of the book evoked in all of us too many memories of growing up in the way the book's heroine describes, and accounts of those memories took over. As we started talking, the memories tumbled out one after another, along with deeply felt emotions. We exposed our own personal struggles, regrets, pride in accomplishments as children and young adults. We spoke about our upbringing and the effect it had on our current family and social life.

Growing up in a “dual” community was the bond between us during the evening's discussion. We had experienced situations and emotions similar to Luba's, and just like Luba, had tried to break away and feel “more American.” The ladies divulged many amusing stories and a few sorrowful life experiences that had formed and molded personalities, values, and identities. And it became apparent that these events in our lives, good and bad, had contributed to making us who we are today . . . active, caring, proud Ukrainian American women and members of UNWLA Branch 30.

Author's note: A more formal review of *When Luba Leaves Home* was published in *The Ukrainian Weekly* (August 31, 2003, No. 35, Vol. LXXI). Since then, Ms. Zabytko has penned other works, such as *The Sky Unwashed*, which focuses on the aftermath of the Chernobyl nuclear explosion.

---

* *Editor's note:* See May 2011 issue of *OL*, p. 29.

UNWLA Website

The UNWLA website, located on the Internet at www.unwla.org, is an excellent tool that allows us to keep the public and UNWLA members informed about our organization and its activities. Please submit your activity calendars and any information that you want to share with the public to the UNWLA Website Committee for review and posting. If possible, please send submissions in Ukrainian and English. Email material to cyawebmaster@UNWLA.org or send by mail to Zoriana Haftkowycz, 761 W. Foothill Rd., Bridgewater, NJ 08807. For questions or additional information, please call Webmaster Zoriana Haftkowycz at 908-231-9158.

ENCORE FOR UNWLA HONORARY MEMBER OLGA TRYTYAK

Olga Wyslocka-Trytyak was born into a patriotic Ukrainian family in Mukachev, in the Carpathian region of Ukraine, on January 20, 1923. Her father Ivan was a freedom fighter in the early 1900s. When Ukraine fell to the Bolsheviks in 1921, he fled with his bride Nadia Oleksiiv to the Carpathian region of Ukraine, then part of Czechoslovakia. In 1936, the family moved to Sambir in Western Ukraine. In 1942, Olga graduated from a teacher's seminary in Sambir and married music teacher Wolodymyr Trytyak.

The turmoil of World War II brought thousands of Ukrainians, including the Trytyaks, to Germany. Following the war, most of these Ukrainians ended up in displaced persons camps, eventually emigrating to far corners of the world. In 1948, Olga and Wolodymyr Trytyak and their two young children, Jurij and Marta, emigrated to Paraguay. Four years later, in 1952, they arrived in the United States of America and settled in Trenton, New Jersey. Olga began working for the old Bell Telephone Company; she also devoted herself to raising her children and instilling in them the values of their ancestral Ukrainian heritage. Both children became professionals and active members of the Ukrainian American community.

Olga Trytyak joined the UNWLA in 1961. Initially a member of UNWLA Branch 11, she later transferred to UNWLA Branch 86. During the past 26 years Olga has served the UNWLA in many positions on branch, regional council, and national levels, always seizing the opportunity to promote Ukrainian cultural heritage. For the past twelve years she has held the post of UNWLA archivist on the National Board. This enormous task included sending 93 boxes of catalogued UNWLA archival material to the Immigration History Research Center (IHRC) at the University of Minnesota in Minneapolis.

Olga is also a member of the Ukrainian Museum in New York, the Ukrainian Museum Archives in Cleveland, Ohio, and St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, New Jersey. She currently resides in Matawan, New Jersey.

*1986 Immigration Museum at Statue of Liberty.
From left: UNWLA VP Lidia Hladky, UNWLA NJ RC
President Olga Trytyak, Immigration Museum curator
Lonnie McGuire, UNWLA Br. 32 member Mary Machera.*

In supporting the mission and goals of the UNWLA Olga Trytyak found similarities to her own convictions regarding her ancestral homeland Ukraine, its history, culture, and its fight for freedom. She knew and understood that in her

adopted country, the United States of America, Ukraine was basically unknown; as part of the USSR (until 1991) Ukraine did not officially exist as a geopolitical entity, and few non-Ukrainians were aware of its history. She dedicating herself to raising awareness about Ukraine, participating in and promoting efforts to teach others in a “show and tell” method that would help people understand the country and its people. Accepting a leadership position in Branch 11 in Trenton, New Jersey, she encouraged young soyuzianky of UNWLA Branch 19 (a branch she founded) to participate in a demonstration and exhibit of an ancient Ukrainian art form—pysanky—at the New Jersey State Museum in Trenton. It was a very successful exhibit, and Olga received a letter of gratitude and appreciation from the Executive Assistant to the Director Karen Gasco Cummins for her endeavors.

As president of UNWLA New Jersey Regional Council from 1985 to 1986, she grasped the opportunity to renovate the Ukrainian exhibit at the Ellis Island Immigration Museum, New York. She and her committee members visited the homes of pre-WW II immigrant Ukrainians and collected items for the museum's “Treasures from Home” exhibit. An inscription on the museum wall acknow-

ledges the “Ukrainian National Women’s League of America, Inc., Regional Council of New Jersey” and lists the names of the donors. Today, the Ellis Island museum is visited by millions of Americans searching for their roots as well as tourists from all over the world, and all of them have the opportunity to learn something about Ukrainians.

On May 15, 1986, Olga was a delegate to the New Jersey State Convention of the General Federation of Women’s Clubs (GFWC), which was held not long after the world was shaken by the news of the Chernobyl nuclear disaster. As news about the tragedy unfolded, the world began to learn that Chernobyl was in Ukraine. At the GFWC convention, Olga distributed information about the Chernobyl disaster and proposed a resolution that the GFWC support humanitarian aid to Chernobyl’s victims. The resolution was passed, most likely the very first such resolution in America!

During her tenure as UNWLA Education Standing Committee Chairwoman (1987–1993), Olga focused her efforts on promoting UNWLA preschools in the United States. She was instrumental in founding the Day Care Preschool at St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, New Jersey. Twenty years later this school is still in business—as the only Ukrainian-language all-day Montessori preschool in the United States.

The news of the breakup of the USSR and Ukraine’s proclamation of independence on August 24, 1991, elated Ukrainians throughout the world. The UNWLA was no exception, and Ukraine became the main focus of our activities. The doors to Ukraine were opened, and a veritable odyssey to the ancestral homeland began. One of those taking advantage of this new order was the UNWLA Education Committee Chairwoman. In Ukraine, Olga’s main activity was educating Ukrainian youth through book exhibits and literary contests here in the United States and in Ukraine. As UNWLA First Vice President (1993–1999) she continued this pursuit.

At the 79th plenary meeting of the United Nations Assembly held on December 8, 1989, resolution 43/135 proclaimed 1994 as the International Year of the Family. The resolution called for all nations, at regional and national levels, their governmental and nongovernmental organizations, and the public to create greater awareness of the family as the natural and fundamental unit of society. The UNWLA complied. Olga Trytyak and her editorial staff ran a very successful contest for

children and youth. Entitled “The Year of the Family 1994” and dedicated to Ukrainian families throughout the world, the contest attracted 426 participants from the United States, Australia, Brazil, Canada, Poland, Romania, Slovakia, and Switzerland, including 12 from Ukraine.

In 1998, Olga Trytyak initiated a new contest. Titled “Nature and Us” and dedicated to Ukrainian children throughout the world, it drew 693 participants, with over half of the children and youth from Ukraine. The UNWLA published the winning essays and drawings/paintings in two booklets.

Olga’s responsibilities on the UNWLA Executive Board included being part of a UNWLA delegation to WFUWO and World Congress of Ukrainians meetings in Toronto, Canada. In 1994 she was delegated, as an observer, to the Soyuz Ukrainok of Ukraine Congress in Ivano-Frankivsk, Ukraine. In November of that year, at the invitation of President Bill Clinton, she and then UNWLA President Anna Krawczuk witnessed a historical event—the very first official State Visit of the President of Ukraine (Leonid Kuchma) to the United States of America.

In 1999, for her dedication, perseverance, resolve, and volunteerism, Olga Trytyak was presented with the highest UNWLA award—the title of UNWLA Honorary Member. This title was bestowed on Olga at the XXV UNWLA Convention held in Chicago, Illinois. Arguably, the greatest achievement of this great lady was in a role that was created during this same convention.

During her tenure as UNWLA Vice President (1993–1999) it became evident that UNWLA archives were not adequately organized and that there was no systematic listing of what these archives comprised. It also became painfully clear that the UNWLA needed a capable archivist on the National Board. Around this time, the UNWLA learned about the collection of immigration archives at University of Minnesota, and communications between the university and the UNWLA were initiated.

During the 1999 convention, Olga Trytyak was elected to serve as the first official UNWLA Archivist. Her standing committee soon attracted a number of devoted helpers. And as the relationship between the IHRC and the UNWLA grew stronger, boxes of UNWLA archives, all systematically organized and catalogued, were shipped to Minnesota. Today, these archival materials are

accessible to visitors, scholars, and others interested in the history of immigrants to this country.

According to Olga, this was the most important task that she had undertaken as a UNWLA member and officer. It was, at the same time, a very educational experience through which she learned nearly all there was to know about the organization from its birth in 1925. The process inspired great admiration and respect for the founders of the organization and for those who had followed in their footsteps over the next seven decades.

Olga Trytyak with UNWLA Archives ready for shipment.

In summarizing her activities, Olga Trytyak notes: “Yes, if I had to do it over again—I certainly would! The UNWLA gave me an opportunity to serve and promote the causes related to our Ukrainian heritage here in the United States and in Ukraine. The time after August 24, 1991, was a very important historical period for Ukraine and the struggle of a newly independent country. During my visit to Ukraine in 1992 and the children’s book exhibit by Ukrainian Diaspora authors in Kyiv and Lviv, students listened and watched. Very few participated or asked questions. However, in 1995 and 1998, it was very different! I will never forget their enthusiasm! Never! They asked questions freely! I felt that democracy was at work, starting with the youth of Ukraine.”

She continues: “An organization such as ours gives women a chance to work together for a common cause. We do not discriminate—our membership includes women from all walks of life, religions, political orientation, and social status to organize and work. As an independent women’s organization we set our own missions governed by our own constitution and bylaws approved by our own membership. I feel that the UNWLA gave me the potential to pursue their goals—my goals. I wholeheartedly encourage young Ukrainian women, women of Ukrainian descent or belonging to Ukrainian American community, to join and work with us, for in our numerous activities they will find their own interests and support. As we grow stronger in numbers, we grow stronger in our future undertakings here in the United States of America and in Ukraine. The future of UNWLA is in their hands and I believe in them. I am grateful to the leadership of the UNWLA, including five presidents that I worked with—Iwanna Rozankowsky, Maria Savchak, Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, and Marianna Zajac—for giving me the opportunity and support to achieve my goals.”

On behalf of the Ukrainian National Women’s League of America, Inc.,
we thank Olga Trytyak and wish her all the best in her future undertakings.

Mnohaya Lita!

*Anna Krawczuk
UNWLA Honorary President*

Things are only worth what you make them worth. – *Molière*
The reward of a thing well done is to have done it. – *Ralph Waldo Emerson*

Safeguarding the UNWLA's Tax-Exempt Status: What Every Member Must Know

*Speech delivered at the UNWLA XXIX Convention on May 29, 2011, at Whippany, New Jersey,
by U. S. Administrative Law Judge Oksana Xenos, UNWLA Parliamentarian.*

The Ukrainian National Women's League of America is a public charity, which means that we are an organization that is exempt from federal income taxation. As such, donations to the UNWLA are fully deductible for federal income tax purposes. The UNWLA's tax exemption is recognized under sec 501(c)(3) of the Internal Revenue Code (IRC), which is the most advantageous form of tax exemption. It means that our organization is dedicated to one or more federally recognized charitable purposes, specifically listed in the IRC. These statutorily recognized purposes are education, religion, health, and welfare.

There are nearly 2 million tax-exempt organizations operating in the United States. Of these, well over one-half are sec 501(c)(3) organizations such as the UNWLA.

But like all things in life, there are trade-offs. In return for tax-exempt status, the UNWLA, like all other public charities, must abide by the federal laws and regulations governing such organizations. That means, among other things, that we must operate strictly in accordance with the exempt purposes that are specified in our bylaws. There are six of these [Bylaws, page 7]:

- ◆ Preserve national identity and cultural heritage by means of studies and research of Ukrainian history, literature, arts, and traditions;
- ◆ Initiate efforts, the goals of which are to inform the American people about Ukrainian culture and to encourage them to become acquainted with Ukrainian literature, arts, social, and national ideals and aspirations;
- ◆ Provide financial assistance to Ukrainians within and outside the United States, specifically in educational studies and research in Ukrainian history and culture;
- ◆ Initiate and uphold ties with other Ukrainian, as well as American and international organizations, for educational and charitable purposes, especially with women's organizations;
- ◆ Support the Ukrainian Museum in New York City; and
- ◆ Participate in the Ukrainian, American, and international women's movements.

The UNWLA accomplishes these essential purposes primarily by soliciting and accepting donations to the funds that it has established. Among these are the Scholarship Sponsorship Program, the Social Welfare Program, the Ukrainian Museum, and the *Our Life* Press Fund.

The Scholarship Program has paid out scholarships to students at secondary and higher educational institutions, including seminaries, in Ukraine, United States, Brazil, Argentina, and many other countries.

The Social Welfare Program was active during the years of the Holodomor and at the time of the Chernobyl disaster. It also extends its hand to those suffering as a result of natural disasters. It helps schools, universities, and hospitals, and it provides assistance to needy families. The UNWLA funded breakfasts in schools, helped orphanages, extended aid to the elderly through the Babusia Fund, and it focuses on those confined to old age homes who desperately need assistance.

The Ukrainian Museum is our source of pride and accomplishment. It was founded in 1976. The museum hosts numerous exhibits, folk art courses, concerts, lectures, and diverse programs for the young and adults.

Our expenditures and distributions of money are likewise subject to the six tax-exempt purposes enumerated in our bylaws, which means that the money we pay out must support the funds that we created. Stated another way, we may not solicit money, nor pay out money, for purposes that are not specifically spelled out in our bylaws. It stands to reason, therefore, that we may not contribute money to other organizations whose purposes are not sufficiently similar to those of the UNWLA.

Violations of these rules may lead to personal consequences to directors and other executives of exempt organizations, who act contrary to their ethical or fiduciary obligations to their organizations.

In your capacity as a UNWLA director, executive officer, regional or branch president, or other official, your primary obligation is to the UNWLA. Although this does not mean that you

cannot actively participate in other organizations' activities, it does mean that while you are acting in the capacity of a UNWLA official, you must relinquish any loyalty you may hold to another cause or purpose. In other words, as an executive officer, director, or other official of the UNWLA, you cannot be guided by the interests of another organization with which you may be affiliated. You do not represent that other organization while you are serving in your UNWLA role.

So far, the UNWLA's activities—the actions of its executives and directors and all others serving in leadership positions—have been exemplary from an ethical standpoint. Our internal and external audits have consistently confirmed our clean bill of ethical health. But we must continue to be vigilant and cautious. The three things that have gotten organizations in trouble most often have been:

- ◆ Bad recordkeeping or a lack of accountability;
- ◆ Spending too much on unrelated business activities; and
- ◆ Distributing organizational funds to causes that are not within the organization's specified tax-exempt purposes in accordance with its bylaws.

A question that often surfaces in the congressional subcommittees that oversee charitable organizations is this: Does the United States really need so many organizations, thousands perhaps, that essentially do the very same things? As I mentioned previously, there are close to 2 million tax-exempt organizations operating in the United States, with approximately 80,000 new applications from new organizations being filed with the Internal Revenue Service every year. As a result, there is strong pressure from Congress and certain federal and state regulatory agencies to control the exponential increase in the number of tax-exempt organizations. As we know, there are also a number of organizations, both Ukrainian and non-Ukrainian, that support humanitarian causes in Ukraine. In the context of the UNWLA, the question that might be asked is: Do we really need dozens of organizations that send help to the needy in Ukraine?

Our response must be, of course, that we are unique. In order to differentiate the UNWLA from all those other organizations that help the needy in Ukraine, for example, we must maintain the niche that we have already carved out for ourselves by strictly following the purposes outlined in our bylaws.

And what exactly is our niche? **What makes us unique?** Let's look at the question of responding to requests from other humanitarian organizations that solicit our funds, for example, to help needy women and children in Ukraine. Why shouldn't we contribute our funds to such organizations, which would then in turn distribute these funds to the needy in Ukraine?

The bottom line is that the UNWLA views itself as a humanitarian and cultural organization that provides **direct** support to needy Ukrainians and **direct** support to worthy caregivers and to deserving Ukrainian cultural and educational institutions. We are not a "feeder" organization that collects donations from people, primarily from our own Ukrainian Americans, and then funnels them to other charities. Even though these other organizations may promise that our funds will go to needy Ukrainians, once we part with those funds, we have no assurance that they will be distributed exactly as we intend. And even if they were to go to needy Ukrainians, the so-called "credit" goes to those organizations, and not to the UNWLA.

Moreover, if our contributors would have wanted to contribute to these other organizations or to any of the other thousands of human welfare organizations out there, they certainly would have done so. Similarly, if our branch members want to contribute to these other organizations, they are free to do so, that is, out of their own individual wallets.

But people who contribute to the UNWLA should be secure in the knowledge that the funds they donate to the UNWLA are not simply going to some other charities that can do with them as they please, but rather that they are going to fund the goals we have set up in our bylaws and in our communications with the public.

There have been a few isolated instances in the past where the UNWLA has participated in pooling its funds with those of other organizations, be it Ukrainian or other, toward some worthy charitable goal. But in these cases, we made every effort to ensure that the UNWLA got "fair and equal billing" for its efforts in collecting and distributing the donated funds and, most importantly, that the recipients were made aware of the UNWLA's active involvement. Such arrangements are most appropriately made at the national level, and not by individual branches or regional councils.

Interestingly, the application I fill out every year for the Combined Federal Campaign (CFC)

specifically instructs that only funds that are **directly** granted to needy recipients are considered as part of the UNWLA's humanitarian support. In other words, funds forwarded **to or through** other humanitarian organizations are **disregarded** for purposes of the CFC eligibility. This, if nothing else, should validate our policy perspective as to how our funds should be distributed.

Although we are not explicitly prohibited from distributing our funds to other similar 501(c)(3) organizations, from a UNWLA policy perspective, we want the funds we raise to go directly to recipients whom we directly choose, and not to middlemen.

The views expressed herein do not necessarily represent those of any agency of the United States.

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ПОЖЕРТВИ ЗА ТРАВЕНЬ 2011

3,455 дол. Замість квітів та в пам'ять Таїсси Турянської (86); 1140 дол. 83-ий Відділ СУА (83); 800 дол. Alex & Irene Khowaylo (62); 350 дол. David & Natalie Olds; 330 дол. Зенон і Христина Іванонко (09); 300 дол. Ihor & Elaine Zankiw (49); 250 дол. Alex I Khowaylo, Melanie Hryciuk Mazzorana (98); 200 дол. 49-ий Відділ СУА (49); 153 дол. Віра Іванків; 140 дол. 91-ий Відділ СУА (91); 50 дол. Богдан Похмурський; 40 дол. Анна Мац (91); 25 дол. Христина Ференцевич, Александра Ганас; 21 дол. Рената Бігун (28); 20 дол. Надія Цегельська (91), Оля Цегельська (91), Nadia Cehelsky-Kidd (91); Марія Дранка (49), Оксана А Кіпа (91), Оксана Козяк (91), Анна Літкевич (91), Богданна Михайлів (91), Ольга Пицак (49); 10 дол. Дарія Бедрей (91), Марія Наливайко (49); 5 дол. Lt. Cmdr Myron Voluch, USNR (Ret), Edward C Mikol, Jr.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

На нев'янучий вінок та в пам'ять незабутньої дорогої нам **бл. п. Таїсси М. Турянської** пересилаємо по 100 дол. до Стипендійної Акції СУА через 86-ий Відділ СУА. Дочці Мотрі Михайлюк та синові Романові з родинами складаємо ширі співчуття. Марія і Богдан Полянські, Одарка та Том Стокерт з родиною, Мімі та Богдан Полянські з родиною, Стейсі та Петро Полянські з родиною.

Замість квітів на могилу **бл. п. Таїсси Марії Турянської**, колишньої скарбнички Комісії Сти-

пендій СУА (1984-1988), членки Екзекутиви СУА дві каденції (1993-1999), довголітньої скарбнички 86-го Відділу СУА в Мейпелвуд, Н. Дж. та його співосновниці, родина, друзі та союзники зложили на потреби Стипендійної Акції СУА, через 86-ий Відділ, 3,455 дол.: 250 дол. Наталія Змий; 200 дол. д-р Орест Попович, Dr. and Mrs Louis J. and Daria N. Rivela; 100 дол. д-р Роман і Світлана Андрушківки, Богдан і Христина Бейгер, Люба Більовшук, Надія Хома, Микола Дармохвал і Зоряна Гафткович, Володимир і Рената Ганчуки, Мирон і Ольга Гнатейки, Дарія Курилко, Оксана Кузьмак, Ігор Ляшок, Donald Mateczun, Ярослава Мулик; 60 дол. Дарія Л Турянська; 50 дол. Володимир і Катерина Воловодюки, Ігор і Ксеня Гапії, Христина Р Голубець, Григорій і Марійка Гивлі, Люба Клачко, Наталія Клапішак, Бернард і Анна Кравчуки, Мирон Кравчук, Ігор В і Ольга М Луківи, Александер і Таїсса Лисинецькі, Ігор і Ксеня Раковські, Оксана Стеранка, Ярослав і Марія Томоруг, Омелян і Анна Твардовські, д-р Мотрія О. Українська, Ігор і Дарія Зелики; 40 дол. Ярослав і Ірена Яворські; 30 дол. Мотрія Чайківська, Люба Лапичак-Леско, Лідія Семанишин; 25 дол. Наталія Гринюк, Юрій і М. Орися Яцусі, Олег і Олена Колодії, Дмитро і Ларісса Пенцаки, Мирон і Александра Стебельські, Наталія Сигіда, Юрій і Марія Українські; 20 дол. Ігор і Олесь Варивода, Ростислав Пенцак.

До нас пишуть...

також електронною поштою

«Шановні пані,

Мене звати Ірина Топіліна. Декілька років назад (можливо років 10-12) Союз Українок Америки допомагав мені через стипендійну програму для школярів в м. Севастополі (голова пані Богдана Процак). Тоді я не думала про те, наскільки важливо в моєму житті буде ваша допомога. В тому щиро подякувати я теж не могла в тому віці.

Коли я одержала стипендію від Союзу Українок Америки, то мала заповнити анкету учасника. В тій анкеті було одне дуже важливе питання, яке полягало в тому, чи будемо допомогати тим, хто цього потребує, тоді, коли будемо мати змогу допомогти. Я відповіла "так" в цілому не сильно замислюючись, чи дійсно я буду це робити.

Зараз живу в Києві, маю хорошу освіту і роботу. Ми з друзями займаємося допомогою дітям-сиротам в київських дитячих будинках, збираємо одяг, взуття, іграшки та інші речі. Дуже багато людей підключаються до цього проекту, привозять речі, відвозять їх до дитячих будинків. І тільки зараз я розумію важливість того запитання і важливість вашої допомоги для мене. **Ви показали мені приклад того, що можна допомагати людям, які потребують цього, можна допомагати людям, яких ти ніколи не бачив, не очікуючи від них вдячності, і робити це щиро.**

Я дякую вам зараз за вашу допомогу, не тільки тому, що мені тоді ті гроші дуже допомогли, але і за те, що ви навчили мене допомагати іншим людям. Я не знаю імен людей, які були спонсором для мене, сподіюсь, що вони також почують або прочитають це повідомлення. В цілому мій лист адресований всім, хто приймає участь в благодійних програмах. Мені здається, що ви робите світ кращим. Дякую вам.

З повагою, Ірина
Київ. 25 травня 2011 р.»

* * *

В імені спонсорів – членок 83-го Відділу СУА в Нью Йорку, та подр. Богданові та Доріс Пахолок із Кренфорд, Н. Дж. щиро дякуємо Ірині за зворушливого листа подяки! Зокрема радіємо її благодійною місією для долі покривджених дітей, що живуть у дитячих домах міста Києва.

– Марія Полянська, референтка стипендій СУА.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

Від редакції. Просимо авторів присилати статті до 10 числа місяця.
Authors: Please note that deadline for all submissions is the 10th of each month.

З ДІЯЛЬНОСТІ 62-ГО ВІДДІЛУ СУА, НЮ ЙОРК

1-ий ряд (зліва):
Адя Шабловська,
Іванко Доскоч,
Люба Пицимуха,
Ганнуся Петрівська,
Маруся Шабловська.
2-ий ряд: Лариса Козак,
Святослава Гой-Стром,
Люба Наконечна,
Марійка Гугель,
Богдан Костик.

Фото Карел Конрад.

Незабутнє свято

*“Якось я спитала у весни: ти чому приходиш, поясни?
І весна мені сказала прямо: поспішаю я на свято мамі!”*

Такими словами започатковано свято Матері, що відбулося в неділю, дня 15-го травня 2011 р. в залі церкви св. Володимира в Глен Спей, Н. Й.

Місяць травень — місяць Матері Божої, місяць, призначений на подяку нашій рідній матері й на поклін матері-Україні. Це один з найкращих місяців року, коли вся природа оживає й земля вкривається зеленню й квітами. На душі стає якось легше, що зима проминула. І наша мала місцевість Глен Спей втішилася в той день тим, що в українській громаді є 62-ий Відділ СУА, і заходом союзнок ми відзначили День Матері.

Голова відділу Надя Райш привітала присутніх у залі й виконавців програми та подякувала всім, хто у який-небудь спосіб причинився до підготовки й проведення свята. Програма була різноманітна, вірші перепліталися з прозою і піснею. Програму підготувала й провадила Люба Наконечна, імпрезова референтка 62-го Відділу СУА.

Наші діти – Іванко Доскоч, Богдан Костик, Ганнуся Петрівська, Адя Шабловська й Маруся Шабловська гарно виконали віршики, присвячені Пречистій Діві, Матері Батьківщині й рідним матерям.

*“Рідна мати, Матір Божжа, Мати Батьківщина –
Три цілющих вічних слова – вся моя родина.”*

Про цих матерів з любов'ю промовляли Люба Наконечна і Святослава Гой-Стром, читали вірші Лариса Козак і Люба Пицимуха. Пісню про маму задушевно заспівала Марія Гугель. На кінець свята присутні на залі відспівали Многолітствіє матер'ям, а наші гостинні союзнянки вгощали присутніх кавою, чаєм і солодким.

*Зюна Мартинець,
пресова референтка 62-го Відділу СУА.*

*Сердечно вітаємо
нових Вільних членок СУА*

Олену Бойко

Евгенію Ковальську

Звениславу Лебедович

Мирославу Футей

Христини Хомин-Іжак

*Дуже радіємо,
що ряди Вільних членок СУА зростають.*

Маріянна Заяць, голова СУА,
Анна Мацілінська,
2-а заступниця для справ організаційних,
Роксоляна Яримович,
референтка Вільних членок.

НАМ – 40 РОКІВ

107-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Лесі Українки, м. Сан-Госе, Каліфорнія, відзначив 40-річний ювілей.

У Сан-Госе, двохмільйонному місті поблизу Сан-Франциско, українська громада значно менша за чисельністю, ніж, скажімо, в Нью Йорку, Чикаго чи Детройті; проте, вона дуже активна і має давні корені. Перший українець оселився в цій околиці у 1840-х роках – це був о. Агапій Гончаренко, політбіженець з підросійської України та засновник першої слов'янської газети на терені США, українською та російською мовами. Проте, нинішня українська громада Сан-Франциско – Північної Каліфорнії бере початок від кінця 50-х – початку 60-х років. У той час тут почала бурхливо розвиватися військова промисловість, і сюди линули молоді кваліфіковані інженери. У їх числі були українські імігранти. Головні засновники 107-го Відділу СУА власне були дружинами цих працівників: Галина Маренін, Віра Зубрицька, Стефанія Рокоча, Слава Оренчук, Галина Стеців та інші.

26 травня 1970 р. десять завзятих молодих жінок під проводом Галини Стеців заснували молодіжний відділ СУА. Наступного року новостворена організація була перетворена на повноцінний 107-ий Відділ СУА м. Сан-Госе.

Відкрили дитячу Світличку, довгі роки провадила нею Слава Оренчук. Почали висилати

пачки бідуючим українцям, які мешкали у Польщі. За перший рік прихід становив 54 дол. 75 центів, а витрати – 40 дол. 12 центів.

На другий рік зорганізували хор під керівництвом Віри Візир та започаткували «Вишивані вечорниці», які стали на довгі роки традицією відділу. Також відділ з власної ініціативи запровадив стипендії для університетського навчання молодих українок – на додаток до стипендіатів, які розподілялися через центральний провід СУА.

Крім того, у 1975 – 1985 роках відділ вислав гроші для підтримки українських дисидентів і правозахисників у Радянському Союзі та звернувся до президента США Джиммі Картера із клопотанням за дисидентів Романа Шухевича та Валентина Мороза. Відділ також підтримував українських художників Америки та Європи, влаштовував їх виставки.

Відділ постійно знайомив американське суспільство з далекою, для багатьох цілком невідомою Україною. Вже з другого року існування проводили виставки щодо історії та культури українського народу в місцевих бібліотеках, концерти та пікніки.

Місцева українська громада проводила щорічно концерти на День Незалежності України, який у той час відзначали у січні як річницю возз'єднання Західної та Східної частини України в 1918. Ще до створення 107-го Відділу

СУА, Галина та Юрій Маренін, Віра та Зенон Зубрицькі та інші ентузіясти наполегливо лобювали «українське питання» у Конгресі та губернаторстві штату, написавши сотні листів конгресменам. У 1968, губернатор Каліфорнії Роналд Рейган підписав закон штату про щорічне відзначення Дня України в Сан-Франциско – підняттям українського державного прапору над будинком Сан-Франциської міської ради. А українська громада відзначала цей день традиційним концертом. Хор відділу СУА, створений в 1974, постійно брав участь у цих концертах.

Членки поширювали також разом з усією українською спільнотою США знання про Голодомор і клопоталися про його визнання Урядом США. У 1981 відділ купив і показував по місцевих школах фільм Славка Новицького «Писанка». А в 1984 відділ було запрошено декорувати різдвяну ялинку у Academy of Science Сан-Франциско. Членки прикрасили ялинку власноруч вишитими подушечками; «українська» ялинка була відзначена як найкраща серед національних декорів етнічних громад Сан-Франциско.

У 1989, коли відзначалося 1000-ліття Хрещення України, членки відділу виготовили одяг княжої доби і зорганізували показ моделей в Сан-Франциско.

У 1993 відділ взяв участь у Дні Землі в Сан-Госе.

Звісно, членки збирали кошти на допомогу в ліквідації жахливих наслідків Чорнобильської катастрофи.

Вже на моїй пам'яті, після мого приїзду до США у 1996, 107-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки проводив численні літературні вечори,

виставки, концерти. Пам'ятаю чудовий показ моделей вишиваного одягу, традиційно-історичного та сучасного, у 2007 в Сан-Франциско; кілька літературних вечорів, щорічні пікніки...

На жаль, на моїй пам'яті й відхід у засвіти деяких членок, які стояли у коліски 107-го Відділу ім. Лесі Українки. Немає вже на цьому світі Галини Стеців, Слави Оренчук; відійшла Марта Сидір, яка у свої 18 була зв'язковою УПА у Львові; я ж її пам'ятаю незамінною референткою суспільної опіки нашого відділу, саме вона тримала контакт із головою СУА на Миколаївщині — пані Раїсою Шпак... Інші членки від'їхали з Сан-Госе: Адвентина П'янків, Стефанія Рокоча. Проте, багато з тих, хто збиралися на перші сходина, досі активні й молоді душею: Галина Маренін, Тетяна Татарко, Оля Келлі, Віра Зубрицька... Вони зустрілися на перших кроках Відділу СУА і подружилися на все життя, і тепер організують вечорниці, концерти, засідання, хоча повиростали їхні діти, онуки і підрастають правнуки... деякі з яких вже не говорять по-українськи. Проте, членки з молодечим запалом збираються на добрі справи.

Зараз ми підтримуємо матеріально «бабусь» Миколаївської обл., маємо двох стипендіяток, а, крім того, час від часу посилаємо гроші або пакунки в Україну з власної ініціативи хворим на туберкульозу дітям; потерпілим від повені в Карпатах; на будівництво греко-католицького собору в Києві, тощо. Також проводимо літературні вечори, пікніки та інші заходи, від яких наше спільне життя стає цікавішим і змістовнішим.

Надія Банчик,
пресова референтка 107-го Відділу СУА.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 67-го ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Загальні збори 67-го Відділу СУА у Філядельфії відбулися 9-го червня 2011 року. Новою головою відділу обрано д-р Лярису Заїку. Заступниця голови Дзвінка Захарчук, скарбник Марта Шиприкевич, секретарка Ірина Бучковська. Референтки: стипендійна – д-р Ляриса Заїка, музейно-мистецька – Оксана Мандибур, пресова – Дзвінка Захарчук, організаційна – Дарія Федак, господарська – Іванна Луцишин. Контрольна комісія – Лідія Бук і Дарія Федак.

A DAY AT THE DALI MUSEUM

by Vera K. Swade

A view of the Dali Museum's dramatic architecture.

On Thursday, March 10, 2011, members of Branch 124 visited the new Dali Museum in downtown St. Petersburg. The group met at the museum early on a Thursday evening, looking forward to socializing while learning about a dynamic artist and his works.

This museum is iconic and a beacon of the contemporary arts scene in downtown St. Petersburg. Opened on January 4, 2011, the museum draws the eye with its dramatic architectural design and overlooks beautiful Tampa Bay. The museum Website offers a variety of views and additional information about this beautiful landmark at <http://thedali.org/>.

Dali's life and art afford numerous opportunities for students, teachers, scholars and interested individuals and groups to explore a wide range of topics, engage the mind, and reflect on the human experience. The collection of Dali's work we had the opportunity to see is the world's most comprehensive and has received a three-star rating from the Michelin Guide. Dali's art, which is simultaneously classically based and provocatively imaginative, resonates in the geometry of the concrete and the astonishing flow of glass from the fractured center of the building. Enjoying Dali's work and the uniqueness of the classic structure that houses it is truly an unforgettable experience.

If you are ever in the St. Petersburg area, do not miss this wonderful museum. You might want to end your visit to the museum as we did—by enjoying a culinary feast at a local Thai restaurant, where we discussed what we had seen during the day, got to know each other better, and began planning our next interesting excursion.

Enjoying the Dali Museum.

Branch 124 President Olya Czerkas, Orusya Petrina-Johnson, Stefania Zadojnj, Iryna Resko, Irene Popovich, Eva Reinhardt, Marta Kozlov, Larysa Wolosheniuk-Kushnir.

AN EVENING WITH LESYA

by Marusia Kvit-Flynn

*Seated: Diana Stachur-Froberg, Dozia Krislaty, Maria Kvit-Flynn, Marta Hruszkewycz.
Standing: Lesia Danylo, Irena Orynychak, Christina Abramiuk, Ivanna Leshniowsky, Dr. Maria Strus,
Maria Malanchuk, Alex Kaluszyk, Luba Lys, Luba Moysaenko.*

On Saturday, May 7, 2011, UNWLA Branch 8 of Cleveland, Ohio, hosted a benefit-banquet for the restoration of Cleveland's beloved statue of Lesya Ukrainka, which stands in Cleveland's Cultural Gardens. This year marks fifty years since the statue was erected and also coincides with 140 years since Lesya's birth. Chaired by Branch 8 President Dozia Krislaty, the event was a great success and was attended by approximately three hundred guests.

The program began with a PowerPoint presentation by Maria Ivankiw, which showed the deteriorating condition of the statue and the gardens where it is situated. After a welcoming greeting from Paul Burik, president of the Cleveland Federation of the Cultural Gardens, guests enjoyed a cultural program, which opened with the recitation of Lesya Ukrainka's first poem, "Nadia"(Hope). Written when the famous and beloved poet was nine years old, the poem was recited by six-year-old Kalyna Kulczytska, with a fervor and passion young Lesya herself would have used. A second poem, "Myi Shliakh" (My Way), a poem about Lesya Ukrainka's belief in freedom, equality, and brotherhood, was recited by Vira Ivanytska. A third poem, the famous "Contra Spem Spero," (Hope Against Hope), was performed by two bandura soloists, Irena Zawadiwsky and Solomiya Stachiv. The poem is semi-biographical in nature, paralleling Lesya's lifelong battle with a debilitating disease with her battle for the Ukrainian language and nation. The literary montage was coordinated by Marusia Kvit-Flynn, co-chair and master of ceremonies for the evening.

The second half of the program featured two guest artists, Metropolitan Opera bass Stefan Szkafarowsky and master bandurist and composer Julian Kytasty. Accompanied by Dozia Krislaty, Mr. Szkafarowsky entertained those attending the event with his interpretations of two of Lesya Ukrainka's poems, as well as with arias from famous classical operas. Mr. Kytasty's bandura performance included music to Lesya's lyrical "Song Without Words" and "On the Crystal Mountain," as well as his own composition entitled "Lesya and the Kobzars."

The banquet and dinner were held at the Holy Trinity Ukrainian Orthodox Church in Cleveland. Church pastor Father Bohdan Zhoba and Bishop John Bura led the invocation before dinner. During the course of the evening, guests participated in a silent auction of beautiful artwork from local Ukrainian artists. The proceeds from the evening will contribute to the restoration of Lesya's monument and the rededication ceremony scheduled for August 28, 2011.

Анна “Нуся” Мотика

28 червня 2010 року раптово після короткої недуги відійшла у вічність ще одна союзниця св. п. Анна Мотика. Залишила у смутку своїх рідних і близьких. Минула перша болюча річниця, залишились тільки пам'ять і спогади.

Народилась Анна (з дому Сливинська) 12 травня 1923 року у Ярославі. Там закінчила гімназію і опісля працювала телеграфісткою на пошті. Допомогало знання мов: німецької, української, польської.

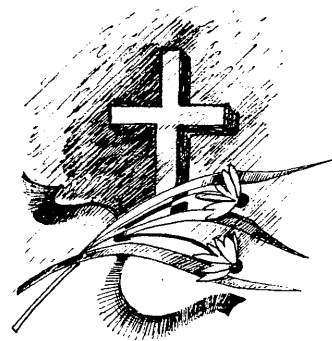
Прийшли часи воєнного лихоліття. У червні 1944 року Анна одружилась із Олександром Заяцем і уже за кілька місяців молоді подружжя подалося на Захід. Спочатку виїхали до Відня, а потім до Праги. У Чехії проживали 5 літ, де Нуся працювала касиром у ресторані для дипломатів.

У 1949 році вони виїжджають до Німеччини, а в короткому часі до США. Поселились у Чикаго. Тут подружжя включилось у життя української громади. У 1953 році у них народився єдиний син Андрій. Анна працювала на різних роботах і, навіть, із приятелькою відкрили свій невеликий ресторан. Багато років належала до громадсько-допомогової жіночої організації Український Золотий Хрест.

У 1983 році помирає чоловік Олександр, а за кілька літ у 1995 році овдовіла Анна переїжджає до сонячної Флориди у Норт Порт. У 1996 році знайомиться і одружується із доктором економічних наук Володимиром Мотикою. У ньому знаходить свою половинку, друга, приятеля і порадирика. Подружжя було парафіянами української католицької церкви Входу в Храм Пресвятої Богородиці, жили життям української громади, разом подорожували, відпочивали, а на літні місяці виїжджали до Чикаго. У 2001 році Нуся вступила до новоствореного 56-го Відділу СУА, де мала нагоду продовжувати свою благочинну працю для добра України та української громади Америки.

Поховали Анну Мотику на українському кладовищі св. Миколая у Чикаго. Наші глибокі співчуття чоловікові Володимирові, синові Андрію Заяць з дружиною, внукам Олександрові та Стефанії, родині, приятелям та знайомим. Спи спокійно, дорога Нусю.

Ірина Брик-Жизномирська,
пресова референтка 56-го Відділу СУА.

Софія Святослава Барусевич

29 січня 2011 р. відійшла у вічність довголітня союзниця Софія Святослава Барусевич. Народилася Софія 25 березня 1913 року у Львові в родині Григорія і Марії Сироток, де і провела своє дитинство. В 1939 р. тета, Стефанія Гаврисевич, записала молоду Софійку до Союзу Українок. Але членкою довелося пробути лише три місяці, бо нагрянули советські окупанти і заборонили існування всіх українських організацій.

У 1943 р. Софія емігрувала до Австрії. Пізніше, у Зальцбургу працювала у різних референтурах відділу СУ під головуванням Ганни Совачевої, а у 1945 Софія опинилася у французькій зоні, в таборі для переселенців, де, як союзниця, зорганізувала дитячий садочок і віддано працювала, виховуючи дітей в українському дусі.

У 1949 р. родина виїхала до Аргентини. Там Софія активно взялася до громадської роботи: працювала в суспільній опіці, просвічувала селян українського походження, засновувала дитячі садочки.

У 1956 р. Софія з родиною переїхала до США. Протягом семи років працювала у різних референтурах відділу СУА у Філадельфії. З огляду на професію чоловіка (Микола Барусевич був ветеринарним лікарем) у 1965 р. знову переїзд, спочатку у штат Кентакі, а незадовго до Клівленду, Огайо. Тут працювала в Окружній Управі СУА, і, будучи організаційною референткою, заснувала два відділи у Акрон і Кетон штату Огайо. У Кетон започаткувала курси українознавства і дитячий садочок, яким сама провадила, а також була головою цього відділу.

У 1969 р. родина Барусевичів переїздить до штату Нью Йорк і поселяється у Кергонксоні, біля Союзівки. Тут п. Софія була головою 89-го відділу СУА, а з часом виконувала функції у різних референтурах: організаційній, мистець-

кій, але найбільш улюбленою була суспільна опіка. Особисто допомагала німеччине, старцям, сиротам і потребуєчим в Україні. Жертвенно підтримувала стипендійну акцію в Україні та Бразилії.

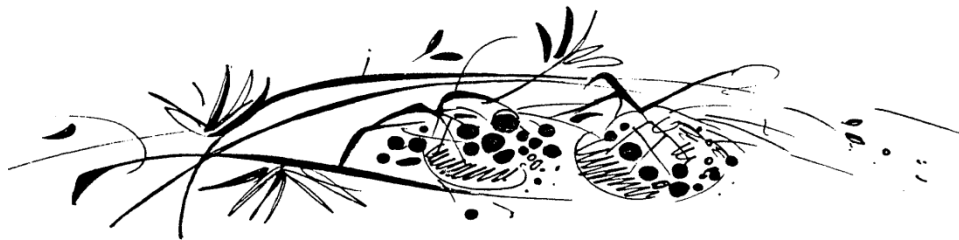
У 1983 р. переїхала на Флориду, поселилась у Норт Порті, довгий час була вільною членкою, а коли у 1991 р. заснували новий 56-ий Відділ, то п. Софія знову активно працювала у різних референтурах відділу, брала участь в усіх імпрезах громади. Упорядкувала бібліотеку в Осередку ім. св. Андрія і довгий час працювала бібліотекарем. Багато пожертв і допомоги надавала вона для різних громадських потреб, висилала книжки до України.

Пані Соня, як ми її звали, була ласкавою і ніжної вдачі, побожна, співчутлива, гостинна, щедра, щира людина – українська патріотка не на словах, а на ділах. Шанувала і любила людей, звірят, квіти, природу, мистецтво і все добре на світі.

Софія Святослава Барусевич відійшла від нас, але пам'ять про неї залишиться з нами. Спіть спокійно, дорога пані Соно.

У січні 2008 р. наш, 56-ий Відділ СУА нагородив Софію Барусевич Грамотою, як признання за довголітню віддану і жертвенну працю на користь української громади в Україні і діаспорі.

*Богданна Більовицук,
Ірина Жизномирська.*

Притча про добре і погане місто

Біля міської брами старовинного міста сидів сивобородий чоловік. Тут до нього підійшов подорожній юнак із запитанням :

- Я вперше приходжу до цього місця, скажіть, що за люди проживають в ньому?
- А які люди були в тому місці, звідки ти прийшов?
- О, там люди були недобрі, лукаві, заздрісні, тому я й пішов з того міста.
- Тут ти зустрінеш таких самих, – відповів юнакові старий мудрець.

Через деякий час до міста підійшов другий подорожючий і знову запитав сивобородого про те, які люди проживають в місті, бо він бажав би замешкати в ньому. У відповідь почув знову запитання на запитання:

- А які люди були в тому місті, звідкіля ти прийшов, чоловіче?
- О, там були благородні і ласкаві люди, мені було сумно залишати тих добрих людей.
- Тут ти знайдеш таких же людей, відповів йому сивий дідусь.

Якийсь чоловік, що випадково почув обидві розмови, з докором звернувся до сивобородого:

- Чому ти, старче, дав дві різні відповіді на одне і те запитання?

– Чоловіче добрий, кожна людина носить свій світ у своєму серці. Той, що нічого не міг побачити в тому місті, яке залишив, і на новому місці не знайде нічого доброго. А той, що залишив добрих друзів у своїх краях, знайде таких же і на новому місці. Для кожного з нас люди, що є навколо, стають для нас тими, що ми знаходимо в них.

От і все, поховали хорошу людину,
Повернули навіки у лоно землі.
Та невже ж помістились в тісну домовину
Всі турботи її, всі надії, жалі?

– Василь Симоненко.

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 2011

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На тривалий фонд ім. Наталії і Маркіяна Титли складаємо 5,000 дол. Хрістофер і Адріана Генкельс.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У світлу пам'ять **бл. п. Юрія Ференцевича** складаємо датки на Український Музей по 100 дол. проф. Тарас і Ольга Гунчак, Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал.

В пам'ять **бл. п. Ольги Ісасвич** складаю 50 дол. на потреби Українського Музею. Анна Бойчук.

В пам'ять **бл. п. Александри Ляшок** складають 100 дол. на Український Музей. Зоряна Гафткович і Микола Дармохвал.

В пам'ять моєї кузинки **бл. п. Дані Комаринської** складаю 50 дол. на Український Музей. Дзвінка Брикович.

В пам'ять **бл. п. Евстахії Гойдиш** складаю 50 дол. на Український Музей, а родині висловлюю щирі співчуття. Марта Салик-Яцушко.

В пам'ять **бл. п. Маріяна Цюлка** по 100 складають Любомира і Юрій Кутні, Волтер і Дарія Семенген, Оксана Лобачевська; по 25 дол. Ярослава і Микола Гординські.

В пам'ять моєї дорогої жінки **бл. п. Мони Войтович** складаю 1,000 дол. на Український Музей. Йосиф Войтович.

В пам'ять мого мужа **бл. п. Лева Яцкевича** складаю 300 дол. на Український Музей. Александра Яцкевич.

З НАГОДИ

З **подякою** для **Люби Фірчук** складаємо даток в сумі 350 дол. на Український Музей. Юрій і Александра Раковські.

ДАТКИ

10,000 дол. проф. Ярослав і Алла Лешко; 7,000 дол. Юліян і Марія Бачинські; 3,000 дол. Мирон і Ольга Гнатейки; по 2,000 дол. д-р. Ігор і Александра Савчук, д-р Юрій і Таня Кузич, Олег і Христина Самійленко, Андрій Ганкевич; 1,400 дол. Даніел Кашімер; 1,248 дол. Андрій Котляр; 1,000 дол. Merck Partnership for Giving (matching Dr. Maria Motyl), Ірина Руснак; по 500 дол. Іван і Ярослава Лучечко, Ярослав Бігун, Ада Кулик, д-р Марія Головінська і Віліям Чен; по 300 дол. Марко Бах, Богдан і Богданна Витвицькі, Мирослав і Надія

Шмігель; 250 дол. Юстин Данило Макаревич; по 200 дол. Наталія Даниленко, Ярослав і Галя Оберишин, 86-ий Відділ США, Марія Лавро, Теодозій і Ольга Зазуля; по 150 дол. Юрій Савицький і Марія Менендес, Борис Галаган, Лідія Стебельська, Теодозія Брикович, Богданна (Надія) Бігун, Ула Pnytzky; по 100 дол. Іванна Ганкевич, Микола Мілянчик, Олег і Александра Коверко, Александер і Марія Кричик, Анна Сєрант, д-р Денис Стахів, Ірина Руснак, 119 Відділ США, Федеральна Кредитова Спілка «Самопоміч», Нью Джерзі, Ганна Зирук, Стефка Назаркевич, Володимир і Володимира Васічко, Лідія Ігнат, Іванна Шкарупа, Анна Лукачик, Марія Борковська; по 50 дол. Христина Головата, Катерина Яворська, Мирон А. Комаринський, Люба Дубно, Наталія Сигіда, д-р Александер і Зоряна Латушевські; 35 дол. Мирон Бурик; по 25 дол. Ярослав Волошук, Данієлла і Джессіка Лушчик, д-р Богдан і Богданна Худьо, Оксана Радиш, Марта Турчин, Александра Правак, Роман і Марта Юзенів, Ірена Ѓбур, Софія Лонишин, Барбара Пірсон, Олена Папіш, Александра Юзенів; по 20 дол. Рома Ільків, Василь і Маргарета Кієк, Оксана Фолтин, Михайло і Александра Завадівські, Розалія Принада; 15 дол. Петро Камінський; по 10 дол. Анна Васко, Ольга Савицька, Алекс Михайлюк, Марія Слободян, Юрій і Надя Цегельські.

Щиро дякуємо за підтримку!
Управа і адміністрація УМ

Поправка. В травневому числі була пропущена сума пожертви, подаємо повний текст: Цією дорогою хочу вишанувати світлу пам'ять мого мужа Лені та його родину. Їх праця та оціадність уможливили цей даток. Надіюсь, що ця підтримка залагає якусь шпарочку та бажаю дальших успіхів у слідуючих роках існування. **The Bonacorsas – Leonard, Stephen, Alice and Carmel.** Складаю 5,000 дол. на Український Музей. Христина Бонакорса.

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ФОНД ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

50 дол. зложив 106-ий Відділ СУА в Гартфордї.
Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Дмитра Федорчака** складаємо 20 дол. на Фонд Олени Лотоцької, а сестрі п. Дороті Мокей та родині висловлюємо щирі співчуття. 99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.Й.

ДОПОМОГА БАБУСЯМ В УКРАЇНІ

\$200 in memory and honor of **Olena Syrotiuk**. Col. John S. Kark.
\$200 in memory of **Iwan Julian Mykutyń** (late husband of Oksana Mykutyń). Anonymous.
У пам'ять улюбленої "Теті" **Галі Сиротюк** складаю 110 дол. на Фонд "Допомоги Бабусям в Україні". Вона з відчиненими очима і добрим серцем жила 110 років, всім помагала і не сказала злого слова. Арета Арлен.
В пам'ять нашої дорогої Теті, **бл. п. Софії Савойки**, пересилаємо слідуючі пожертви на Фонд Бабуні: 100 дол. Надія Гафткович; 50 дол. Оксана й Орест Кузьма.
\$100 на Фонд „Допомоги Бабусям в Україні” складає 65-ий Відділ в Нью Бранзвик, Н. Дж.
В пам'ять нашої найдорожчої улюбленої Мами, Бабці і Прабабці, **св. п. Олени (Галини)** з Годованських Сиротюк жертвую 50 дол. на Фонд "Допомоги Бабусям в Україні". Оріся Сиротюк Охримович.
\$50 in **memory of Sofia Savoyka**. Jaroslawa Winiarskyj.
\$50 in memory of **Sofia Savoyka**. Helen Balaban.
40 дол. на Фонд "Допомоги Бабусям в Україні" від Корнелії Яворської. Жертва-подяка Богові за виздоровлення сина.
Вкладаю чек в сумі 30 дол. замість квітів на могилу **бл. п. Софії Савойки**, на Фонд "Допомоги Бабусям в Україні". Меланія Кузьма.
В пам'ять **бл. п. Ірени Остапчук** складаємо на Фонд "Допомоги Бабусям в Україні" по 25 дол. через 49 Відділ СУА в Бофало, а родині наші щирі співчуття. Анна Заньків та Оксана Салдит.

СУА має на продаж
"A Candle in Remembrance".
Ціна \$25.
Прошу контактуватись із бюро СУА.

ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ

1,767.58 дол. від колишнього 110-го Відділу СУА в Міннеаполіс, Міннесота.
В світлу пам'ять недавно спочилої **Дарії Ломиш**, з Erie, PA висилаю чек на 200 дол. на фонд СУА для допомоги сиротам. З пошаною, Ігор Вітковицький.
Пересилаю через 76-ий відділ СУА від пані Марії Андрусак даток в сумі 100 дол. на сиротинці в Україні. Мирослава Бараник, скарбник 76 відділу.
\$100 на Фонд "Допомоги Сиротам в Україні" складає 65-ий Відділ в Нью Бранзвик, Н. Дж.
In memory of the late **Maria Halamaj**, with sincere condolences to her family, \$70 from Lesia Yaskiw, member of Branch 56.
В пам'ять нашої найдорожчої улюбленої Мами, Бабці і Прабабці, **св. п. Олени (Галини)** з Годованських Сиротюк жертвую 50 дол. на фонд. "Допомоги Сиротам в Україні". Оріся Сиротюк Охримович.
Замість квітів на свіжі могили **св. п. Володимира Осадціва і св. п. Джана Вайта** на сиріт в Україні через 56-ий відділ СУА пересилаю 50 дол. Сестрі св. п. Володимира, Катрусі Осадців-Кобрин і приятельці св. п. Джана Любі Кобрин-Гірак складаю найщиріші співчуття. Ірена Воробець, Флашінг, Н.Й.
Замість квітів на свіжі могили **св. п. Михайла Кухарського** на сиріт в Україні через 56-ий відділ СУА пересилаємо 50 дол. Сестрі Марії Нич з родинною, племінниці Ірені Воробець, і племінникам Ляріонові й Євгенові Чабанам складаємо найщиріші співчуття. Катруся й Атанас Кобрин, Норт Порт, Фл.
In memory of the late **Sofia Barusewycz**, member of Branch 56, \$45 from the Kaczor family.
Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Семена Ксенич** складаємо 20 дол. на сиріт в Україні, а дружині п. Катерині Ксенич висловлюємо щирі співчуття. 99-ий Відділ СУА, Вотервліт, Н.Й.

З вдячністю і пошаною,
Ірина Рудик, референтка СО СУА.

Поправка. На сторінці 25 травневого числа даток на фонд допомоги Бабусям від Ярослави Слиж-Панчук був в пам'ять бл. п. **Славці Дрималик-Шевчик**.

ДЕВ'ЯТЕРО

Було колись дев'ятеро курчат. Вісім називалися різно, а дев'яте називалося Ціпа.

Коли курка-мати знаходила зерно, то вісім курчат раділи, а дев'яте сумувало: "Жаль, що нас дев'ятеро - думало воно, - коли б я було одно, то зерно було б моє".

Одного разу пообіцяла курка курчатам, що принесе їм колосок, якщо знайде на стерні за тином. Вона перелетіла за тин, а курчата залишилися ждати на подвір'ї.

Восьмеро тішилося, що будуть колосочком ділитись, а Ціпа отак собі думала: "Перестрину маму і цілий колосочок у неї виманю собі".

Пішла потай, та далеко не зайшла. В городі була ямка, - Ціпа, поспішаючи, упала в неї і не могла вилізти, пищала,

хутко вирівнювалася, і Ціпа вилазила все вище й вище. Далі - гоп! - вискочила з ямки і зраділа: - Добре, що нас дев'ятеро. Коли б була сама, була б загинула!

Борис Грінченко (1863-1910), автор перших підручників з української мови й літератури, зокрема Рідного слова — книжки для читання в школі. Укладач чотиритомного тлумачного Словника української мови. Один із організаторів і керівників товариства Просвіта. (to learn more go to Ukrainian Wikipedia: <http://uk.wikipedia.org>)

плакала, але ніхто не чув її плачу.

Тим часом курка-мати повернулася іншою дорогою, лічила курчат, побачила, що одного бракує, і спиталася: - Де поділася наша Ціпа?

Але ніхто не знав. Розбіглися курчата по дворі шукати, а одно забігло аж на город і там почуло, що щось жалібно пищить.

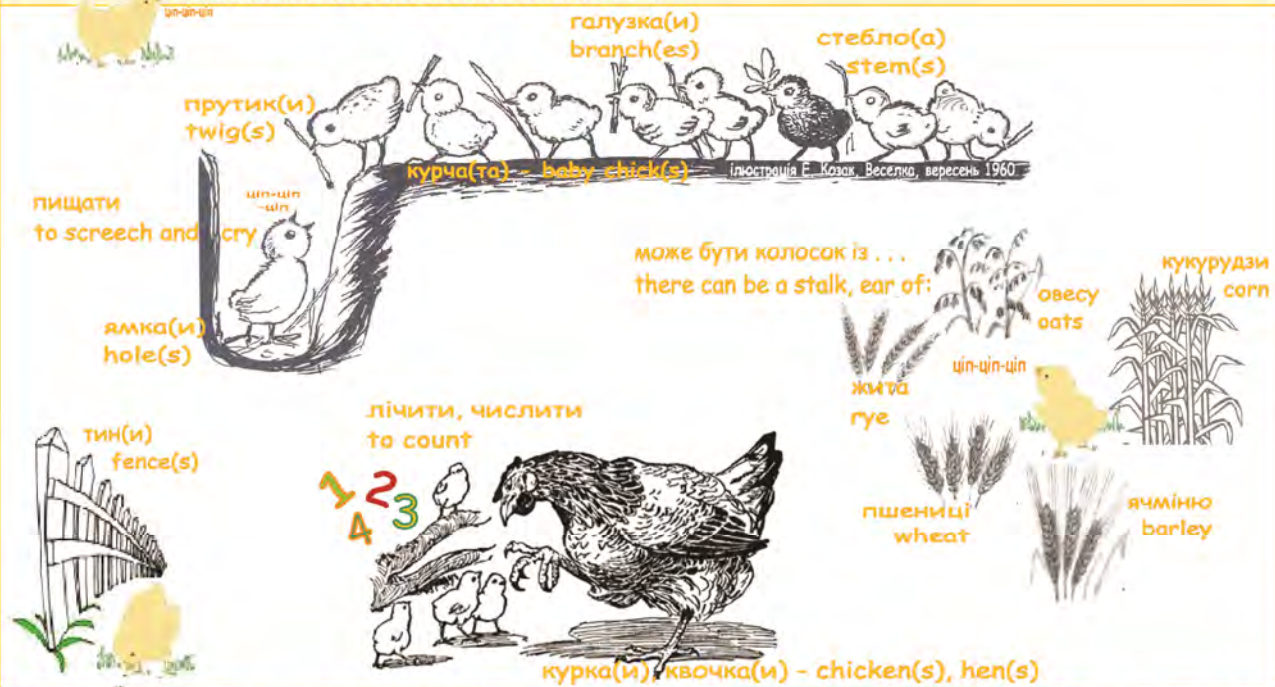
Побігло на голосок і знайшло сестричку в ямці. - Почекай, кину тобі вниз прутика, то й вискочиш!

Ціпа стала на прутик, але вилізти не могла. Тоді курча назбирало сухого листу, галузок, піску та камінчиків, але ямочка була глибока й Ціпа все пищала: "Ой згину я, бідна, згину! Шкода, що тут нема всіх інших".

Тоді побігло курча по інших, і всі вони почали зносити до ямки трісочки, стебла, траву, грудки - все, що знаходили в городі. Ямка

МОЖЛИВО НЕЗНАЙОМІ СЛОВА

пруг(и)
branch(es)

стебло(а)
stem(s)

пруг(и)
twig(s)

курча(та) - baby chick(s)

Ілюстрація Е. Козак, Веселка, вересень 1960

пищати
to screech and cry

щип-щип
щип

ямка(и)
hole(s)

може бути колосок із ...
there can be a stalk, ear of:

овесу
oats

кукурудзи
corn

жита
rye

щип-щип-щип

пшениці
wheat

ячміню
barley

тин(и)
fence(s)

лічити, числити
to count

1 2 3
4

курка(и), квочка(и) - chicken(s), hen(s)

(СКІЛЬКИ КУРЧАТ БАЧИШ НА ЦИХ ДВОХ СТОРІНКАХ? ПОМОЖИ КУРЦІ-МАМІ ПОЧИСЛИТИ ВСІ)

Баба і курчата (українська народна пісня)

Кво-кво-кво-кво-кво, Кво-кво-кво кво-кво-кво
Кво-кво-кво-кво-кво, Кво-кво-кво, куд-ку-дак

Та вдалося старій бабі, на біду на горе,
Висиділа курка-квочка усіх тільки троє.
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп,
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп, ціп.
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп, ціп.

Ой, хмариться, туманиться став дощ накрапати,
Стала баба куряточок в хату заганяти.
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп,
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп, ціп.
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп
Ціп, ціп, ціп, ціп, ціп, ціп.

Ой, погнала стара баба куряточок пасти,
Сама сіла під тиночком куделицю прясти.
Дир, дир, дир, дир, дир.
Дир, дир, дир, дир, дир, дир.
Дир, дир, дир, дир, дир.
Дир, дир, дир, дир, дир, дир.

А ще одно не загнала, як друге стоптала.
Обернулась, спотикнулась і на третє впала.
Ой, ой, о-йой-йой,
Ой, ой, ой, ой-йой-йой.
Ой, ой, о-йой-йой,
Ой, ой, ой, ой-йой-йой.

Можливо, Ви знаєте ще інші версії цієї народної пісні „Баба і курчата”. Слова на цій сторінці якраз ті, котрі пригадую собі зі свого дитинства в садочку ЗУАДК у 50-их роках у Філядельфії, ПА. Дякую С. Г. та Н. С. за ноти до пісні. Христя Швед.

POSITIVE THINKING, MEDITATION, AND HEALTH

Ihor Magun, MD, FACP

Contrary to what most people may believe, we have more power over our own health than we realize—the power of positive expectation. This concept is now garnering credibility in medicine and is opening up a new frontier. Some of the research about the power of positive expectation is fueled by funding from the National Institutes of Health, which have allocated over one billion dollars to this research over the past decade. At first glance, this is a tremendous sum of money to support something many people have never even heard of; in reality it may be a very small price to pay for something that may prove to be universally helpful and healing.

There appears to be a complex relationship between the human mind, belief, and expectation. The interactions among these three are notoriously difficult to explain, but the more data that is collected, the more there is to be said about mind-powered healing, particularly with a tie-in of meditation. Is all of this simply the product of a release of endorphins, or is it something vastly more profound?

Studies aimed at understanding the medicine behind the effects of positive expectation are, to date, inconclusive. Research that includes placebo medications suggest there may be something to it. On the other hand, some view the effects as a prompted response from gullible patients who are predisposed to think this medication will do what researchers say it might do.

Nonetheless, there is growing interest in this concept and especially active interest in its potentially beneficial effects. If, for example, we were somehow able to harness this power, how wonderful would that be? What positive changes in health and well-being might occur?

Most of us won't be enrolling in any placebo trial or study on this subject anytime soon (or ever), but one easy way to prompt the positive effects described about is meditation. Stress puts us at risk for medical problems; meditation works in an opposite way. It restores tranquility, allowing the body to heal itself. At the same time, it can prevent new or more damage.

Unlike medications (or even herbal therapies), meditation requires no prescription and produces no harmful side-effects. It is also free and available on demand. You can meditate anywhere and anytime you want; meditation requires no special equipment, and even individuals with physical limitations can take full advantage of approach to healing.

So what is meditation? Most people have some vague understanding of the process, mostly impressions acquired from watching TV or hearing others talk about their meditation experiences. What they see or hear may all seem too easy even to be useful, but this is a classic case for the “don't knock it till you've tried it” philosophy! Meditation has helped many, many people feel better (and better about themselves) because it has alleviated both physical or mental stress in these individuals.

Practicing meditation involves sitting in a relaxed position (no special position or seat) with the intent of clearing your mind. A good way to begin is to allot five to twenty minutes of distraction-free time in an atmosphere of silence. Begin by seeing yourself as an “outside observer” of your thoughts. Focus. You can focus on a sound (like the “ooooommm” you've seen on TV), on something spiritual, on things you find peaceful (an ocean wave, a mountain peak, or a sunset), or on nothing in particular. The trick is to focus on **something** because that will help circumvent commentaries from your conscious mind.

Just like physical exercise, meditation takes some practice, discipline, and commitment. Proper (i.e., useful) meditation requires focusing on the **current moment**, not on past issues, current problems, or future projects or plans. As you meditate, your brain activity increases and can bring on positive thoughts and emotions.

While research with positive thinking-placebo effects is still in its infancy, why not try meditation for yourself? The attempt can be a first step to a better you.

Meditation is not a means to an end. It is both the means and the end. – Krishnamurti.

MASHA ARCHER

extraordinary jewelry

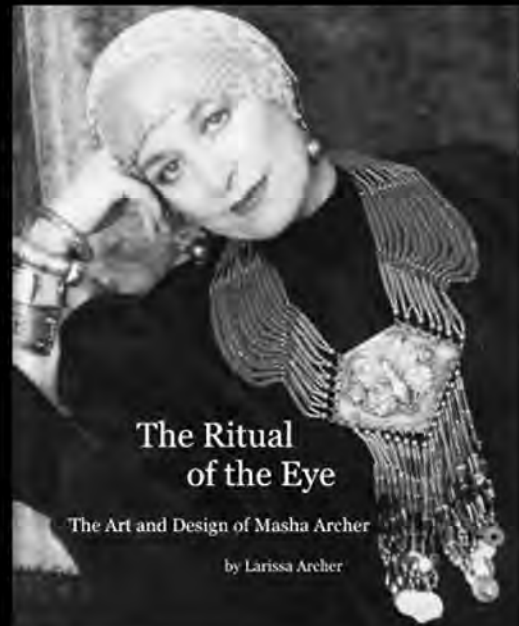
'maria muchin'

'The Ritual of the Eye
The Art and Design of Masha Archer'
by Larissa Archer

Available for purchase now at Blurb Books Online

Where you can also find...

'Available Light
The Photography of
Charles Homer Archer'
By Larissa Archer

go to www.blurb.com and search for Larissa Archer

visit www.masha.org for more venues and trunk show updates

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS

Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj
Marianna Zajac — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Ulana Zynych — 1st Vice President
Anna Macielinski — 2nd VP — Membership
Sophia Hewryk — 3rd VP — Culture
Lidia Bilous — 4th VP — Public Relations
Olha Kuzyszyn — Press Secretary
Daria Drozdovska — Corresponding Secretary
Nadia Cwiach — Treasurer
Roma Shuhan — Financial Secretary
Vera Kushnir — Member-at-Large
Mariya Andriyovych — Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Irena Rudyk — Social Welfare Chairwoman
Sviatoslava Goy-Strom — Education Chairwoman
Roksolana Misilo — Arts and Museum Chairwoman
Maria Polanskyj — Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
Olha Drozdowycz — Archives Chairwoman
Martha Pelensky — Ecology/Women's Health Chairwoman
Roxolana Yarymovych — Member-at-Large Chairwoman
Zoriana Haftkovych — Website Chairwoman

Tamara Stadnychenko — Editor "Our Life"
Lidia Slysh — Ukrainian-language editor

REGIONAL COUNCILS

Lydia Jachnycky — Detroit
Iryna Buczkowski — Philadelphia
Halyna Romanyshyn — New York City
Zinnia Dzus-DeBole and Didi Butenko — New York North
Olha M. Lukiw — New Jersey
Iwanna Shkarupa — Ohio
Lubomyra Kalin — Chicago
Zoryana Mishtal — New England
Maria Cade — New York Central
Orysia Zynycz — Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Oxana Farion — Chairwoman
Jaroslava Mulyk — Member
Renata Zajac — Member
Maria Tomorug — Alternate
Tatiana Rishko — Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / email: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

office@unwla.org

Office administrator — Olha Stasiuk
Office hours: T W Th — 11 a.m. to 7 p.m.

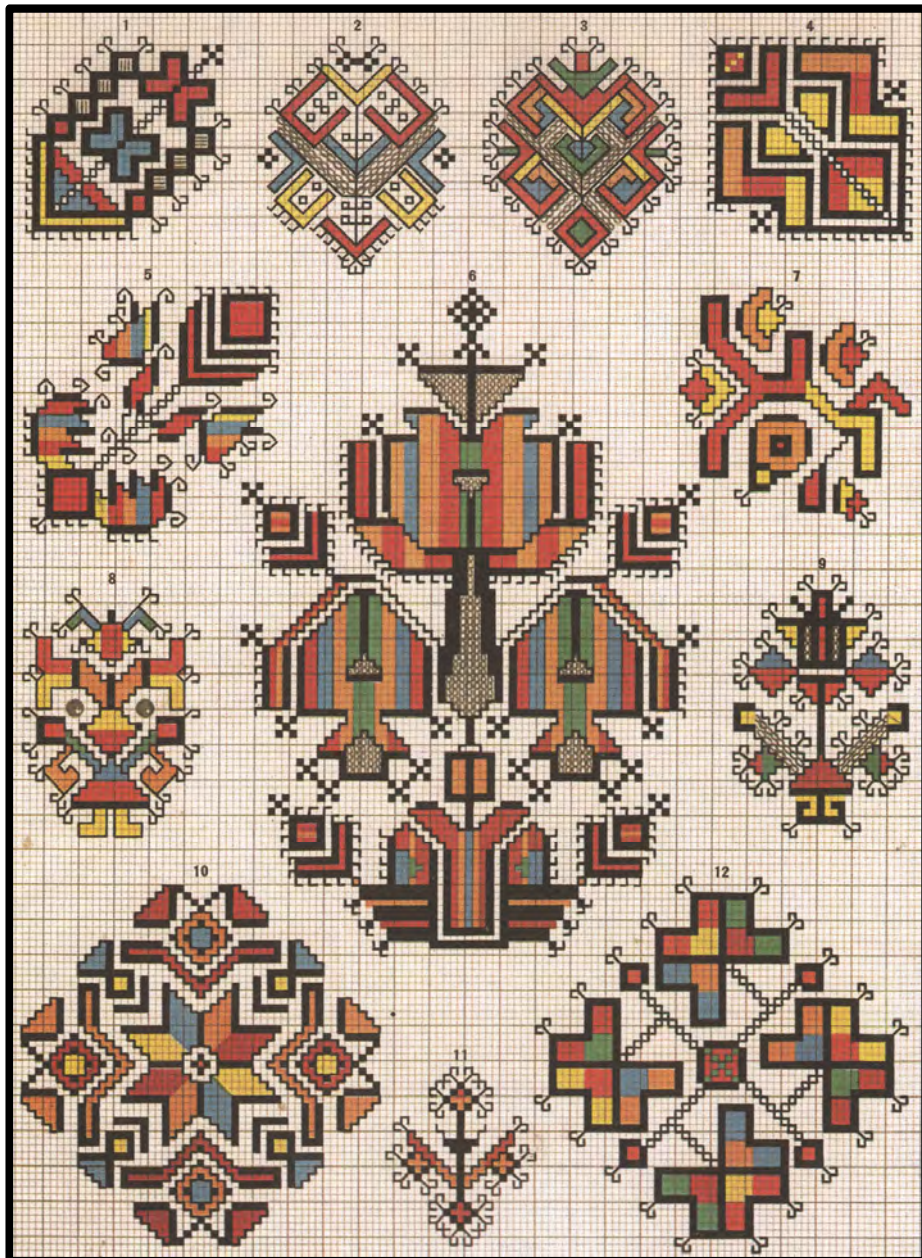
СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

**“Взори вишивок домашнього промислу на Буковині”. Надіслала Орыся Зінч.
Examples of cottage industry embroidery from Bukovyna.
Contributed by Orysia Zyncz.**